

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile

CRONICA LITERARĂ

PĂMINTUL POATE FI MAI BINE GOSPODĂRIT

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II.
NR. 5513
6 PAGINI - 25 BANI
JOI
9 FEBRUARIE 1967

OBSTACOLE ÎN CALEA RITMULUI DE LUCRU

Un nou drum de fier subteran
GALAȚI (de la corespondentul nostru) La tunelul de cale ferată dintre Galați și Fiești, străpuns la sfîrșitul anului trecut, continuă în ritm intens alte lucrări. În prezent a început construcția terasamentului drumului de fier subteran și montarea șinelor de cale ferată. După cum se știe, tunelul de aici este singurul din țară care se întinde pe o distanță de aproape 800 m și e prevăzută cu o linie de ecarterament normală și alta de ecarterament lat — montate pe aceleași traverse. Prin intrarea în exploatarea a tunelului amintit, se va înlesni legătura directă cu Combinatul siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej”. În scopul unei legături cât mai bune cu combinatul, în cursul anului în curs se va începe de asemenea, construcția unei noi linii de cale ferată. Traseul acesteia: Galați-Brateș-Triajul-Est al Combinatului.

Imobila conducere a șantierului unei fabrici de mobilă

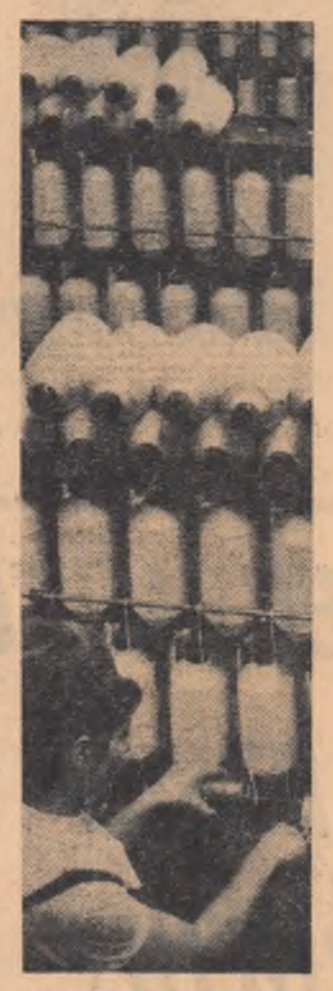
IN PAG. 6
COMUNICATUL COMUN cu privire la vizita în Republica Tunisiană a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica

LA BRĂILA Un mare complex școlar profesional în construcție

(De la corespondentul nostru) În imediata apropiere a Brăilei, în partea de nord a orașului, se află în ultima fază lucrările unei impunătoare clădiri. Este vorba de construcția unui mare complex școlar profesional, aparținând Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini. Începînd din acest an, în noul edificiu își vor însuși tainele meseriei de sudori, electrișieni, lăcătuși mecanici, montori etc., peste 1600 de elevi. Tot aici își va desfășura activitatea și un liceu industrial cu profil asemănător. Ansamblul școlii industriale de la Brăila va fi prevăzută cu un modern atelier școlar destinat practicii în producție, o cantină cu 1200 locuri, un internat pentru 600 paturi. De asemenea, aici vor mai funcționa o centrală termică, o spălătorie mecanică și alte anexe.

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a ambasadorului R.P.D. Coreene

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit marți 7 februarie în audiență de prezentare pe Kim The Hi, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Democratice Coreene la București. Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășească.

CADRAN

Din tensiunea firească a unei zile de muncă, evadarea în zonele neseriosului, ale faptului fugar și de suprafață pare a îndemina oricui. Și ce e la îndemână e scuzat ca fiind firesc. A fi sau nu serios în ocupații lipsite oarecum de responsabilități sociale, treacă-meargă, dar alunecarea în neserios poartă în sine potențată substituția de planuri, confuzia comportamentului, cu implicații, aici firești, grave. În defiliv, ni s-ar replica, a fi serios cînd îndeplinești funcția ta socială e o treabă, și cînd ieși din sfera ei poți fi și altfel,

SERIOZITATE

delimitările se pot face ușor, și confuzia de planuri e doar o vorbă. Desigur, a fi actor de tragedie seară și a fi un bonom și un pus pe glume în amiază, e omenesc și deci posibil. A fi chemat să dispui prin a-dică judecată în culpele morale ale celor aflați în fața ta, în fața instanței și deci să fii serios pătruns de gravitatea responsabilității tale e o obligație fundamentală. Dar mai e posibil să fii cancanier, colporator de anecdotă, mai mult sau mai puțin transparent, după? Fără îndoială că nu. S-ar părea că sînt oferite aici doar două exemple extreme, de loc tangente. S-ar părea. In-

V. ARACHELIAN
(Continuare în pag. a V-a)

In secția ringuri a întreprinderii „Bumbăcăria românească” Jilava din Capitală

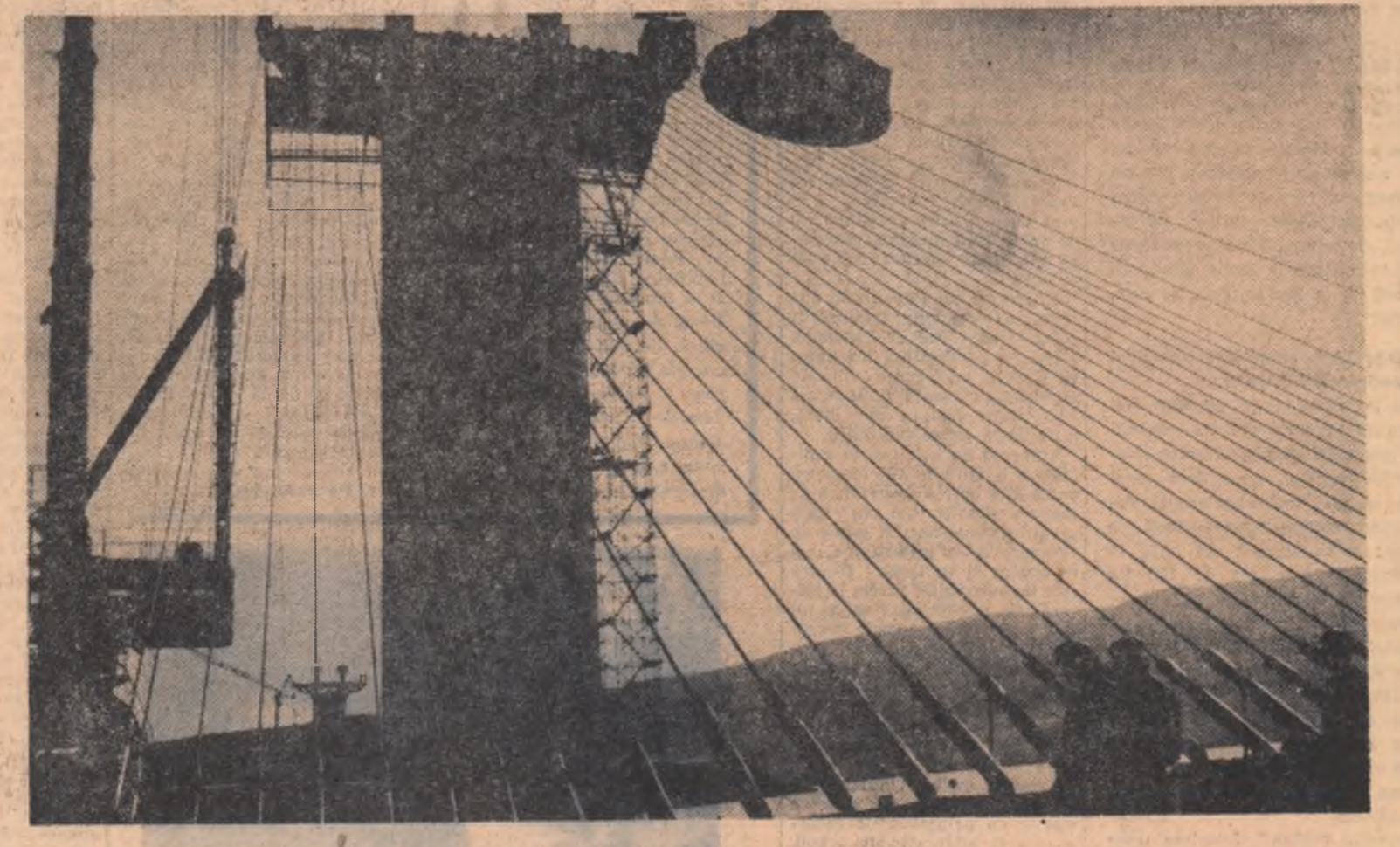
TIMP ȘI CONTRATIMP

VALOAREA SOCIALĂ A TIMPULUI LIBER

Tînărul, prin structura sa psihologică, prin trebuințele lui spirituale, prin însăși devenirea lui în spațiu și timp, alcătuiește o lume animată într-o perpetuă frământare, alimentată de idei și sentimente care se edifică treptat, nu ușor, nu repede, nu fără contradicții și care pe măsură ce se definesc cer exprimare, finalitate optimă în muncă, în prietenie, în dragoste... Timpul pentru tînăr are alte proporții și dimensiuni, are o altă noțiune, o zi valorează cît o săptămînă, o lună cît un an. Pentru el fiecare clipă e nouă, e altceva decît cea care s-a consumat întrucît timpul îi cere să găsească în el, mereu, atitudinile noi, răspunsuri adecvate. Dinmină nevoia de a ști, cît mai mult și despre orice, nevoia tot atît de firească, acută, ca foamea, setea, mișcarea. Întrebările tînărului pornesc în toate

- UN NOROC CARE AR TREBUI SĂ-ȘI SCHIMBE PASUL.
- O AUTORIZAȚIE PE CARE N-A PUTUT-O ADUCE NICI MOȘ GERILĂ.
- TINERII NU ÎNVĂȚĂ DE LA PĂSĂRI SĂ PLECE DE PE UN ȘANTIER PE ALTUL.

Ne dezbrăcăm bucurii de viscolul de afară ca de o haină rece și pătrundem sub acoperișul vittoarei fabricii de mobilă de la Vaslui. O inscripție ne avertizează cu literă neagră și cu severitate. Fumatul strict oprit, pericol de incendiu deși se află deasupra unei adevărate dune de zăpadă infiltrată. S-o credem cu toate că temperatura la care se desfășoară procesul de producție nu ne convinge cu nimic că ar putea lua foc și zăpada. Din totalul de 400 de angajați numai 63 de oameni sînt la lucru. Și aceasta într-o oră de vîrf a producției; exact la 11 dimineața. Iar din acești 63 de oameni numai cîteva se ocupă cu zădăria, restul adună bucăți de lemne și capete de scîndură pentru a întregi focurile aprinse pe postamentul de ciment al vittoarei fabricii. Sînt tineri în majoritate și, după cum se vede face fiecare ce-l tale capul. Mai pun o cărămidă, un canctoc de mortar, își suflă în pumn,

Punte peste Dunăre: funicularul construit la Porțile de Fier

mai pun o surcă pe foc și producția se desfășoară „normal”. Nici un maestru, nici un inginer, nici un „sef”. Să dai cu pușca și nu găsești pe nici unul. Unde-s? Dormit să aflăm cîte ceva despre soarta lor ne adresăm celorlalte. Răspunsuri felurite. Consemnăm cîteva, semnificative, sperăm, pentru grija cu care conducerea șantierului se ocupă de desfășurarea normală a producției.

— Șeful? Da? ce, cum o să stea șeful cu noi. Nu l-am văzut de cîteva zile.

Am fost sfătuiți, în cele din urmă, că „dacă avem noroc s-ar putea să-l găsim la birouri”.

Prin urmare, dacă avem noroc. Dacă, deși posibilitatea de a te întîlni cu „șeful”, fie el șef de echipă, maestru sau inginer, într-un șantier unde fiecare loc de producție trebuie suprave-

A 5000-a tonă cărbunc peste plan

BRAȘOV (de la corespondentul nostru). S-a scurs puțin timp de la stabilirea angajamentelor în întrecerea socialistă pe acest an. Primele succese însă au și fost consemnate pe grafic. Astfel minierii din Căpeni, regiunea Brașov au raportat deja că au extras zilele trecute cea de a 5000-a tonă de cărbunc peste plan. Este un succes care își are originea în buna organizare a producției, în utilizarea rațională a mașinilor și utilajelor din dotare și a timpului efectiv de muncă.

CITIȚI PAGINILE 3-4

OPINII

INTENE

SUPLIMENT ȘTIINȚIFIC

SE IMPUNE UN SPECIFIC LA LICEUL SERAL

Muncesc de un deceniu ca profesor de istorie numai în învățămîntul mediu seral și la aceasta mă voi referi în cele ce urmează. Nu mă mulțumesc rezultatele la învățătură din semestrul acesta, nici din anii precedenți, consemnate în proporție de 60-70 la sută cu note de 5-6, o bună parte din mediile de limită fiind provenite prin „rotunjiri” mai mult sau mai puțin justificate. Nu totdeauna notele suficiente reflectă și un cantum de cunoștințe suficient, criteriile de apreciere diferă după gradul de pregătire și exigență a cadrului didactic. Din tendința de a realiza un procent de promovabilitate mai ridicat, situația scriptică de sfîrșit de semestru sau an școlar nu oglindește totdeauna situația reală la învățătură.

În învățămîntul seral în timpîm dificultăți mai mari în predarea matematicii, fizicii, limbii române și istoriei. Materia nouă, ce urmează a fi predată, la aceste discipline se înșurubează organic și indisolubil în sistemul de cunoștințe vechi, parcurse în anii precedenți. Cînd vine vorba de aceste obiecte se apreciază că elevii „nu au bază”, că examenele de admitere nu selectează cu suficientă justete și seriozitate candidații. Să spunem că așa este. Dar insuficiența în studiul acestor discipline le constatăm și în clasele a X-a și a XI-a, cînd de acum elevul este al liceului seral și nu mai putem acuza școala generală. Atunci? Eu cred că o categorie de elevi merg mai departe cu „zețrea” de goluri în cunoștințe datorită lipsei de continuitate în studiu, explicată, în primul rînd ca o urmare nefastă a instabilității și fluctuației cadrelor din învățămînt. La secția serală a liceului nr. 1 din Mediaș, trei cadre de matematică și fizică și una de științe naturale — discipline de bază — sînt reținute pentru profesori care fac parte din organe administrative (directori, inspectori) și fărîmîțate — pentru că aceștia n-au timp să vină la catedră — pe suplinitori.

N. DRĂGAN
profesor emerit — Mediaș
(Continuare în pag. a V-a)

părțile, spre toate tainele: întreabă firul de iarbă și Calea Lactee, întreabă cartea, scena, ecranul. Tot acum se conturează deprinderea de a munci, de a-și canaliza voința în direcția unui scop, de a persevera, de a fi tenace — deprinderi care modelează caracterul, împlinindu-i ca om și cetățean.

Timpul tînărului este astfel retorta în care se desăvîrșește personalitatea umană: el hotărăște asupra vocației, descoperă talentul, îl cultivă, îl dă orizont.

Tînără prin vîrstă și idealuri, societatea noastră își vede chipul în omul care crește o dată cu ea. Mereu atentă, sensibilă la inobilizarea lui omenească, spirituală, ea înalță, alături de școlii și universităților centenare, unde cultura națională a dobîndit conștiința deplină a propriei sale valori, școlii și universităților noi, multiple, diverse, populare. Bătrînul Teatru Național — un buchet de teatre naționale, ansambluri de dramă, lirice, muzicale, coregrafice. Bibliotecă, Edituri, Cinematografe, Publicații politice, de artă, științifice. Case de cultură, cîmine culturale. Toate drumurile țării duc astăzi la un așezămînt de cultură. Aici învăță, cresc, se dezvoltă milioane de tineri.

Complexitatea și curgerea vertiginosă a înnoirilor noastre îi solicită tînărului capacitatea de a păși în ritm cu timpul său. Pentru orice om, tînăr sau vîrstnic există un timp orar pe care îl închină muncii, cunoașterii, învățării și un timp destinat odihnei, destinderii sale. Obisnuim să numim acest al doilea timp, „timp liber”, „timpul nostru”, sau „timpul care ne privește”.

Seduzi de „farmecul timpului liber”, unii tineri sînt tentați să-i acorde o importanță exagerată, care începe cu declarații întîme despre trăirea tineretului, despre anii care trec și nu se mai întorc,

Prof. GEORGE DEM. LOGHIN
proector I.A.T.C.
„I. L. Caragiale”
(Continuare în pag. a V-a)

Noi blocuri construite in cartierul gării Braşov

CUM ALEGEM CULORILE PE PALETELE OGORULUI

Urmărind dezbaterea iniţiată de ziarul nostru, mai mulţi tineri specialişti din unităţi agricole de producţie ne-au adresat rugămintea de a extinde sfera problemei enunţate. Mobilul acestei cerinţe: facilitarea verificării şi pe această cale a unor concluzii personale, verificare neapărat necesară în condiţiile în care solicitantii au un stagiu relativ redus în meserie. Am organizat, în consecinţă, o anchetă pe tema zonării culturilor — acţiune de mare importanţă economică în cadrul complexului de măsuri pentru mai buna gospodărire a pământului.

Ing. AUREL CHERECHEŞ, de la cooperativa agricolă de producţie din Mădăras, raionul Satu-Mare.

„Cred că este necesar să subliniez de la început convingerea mea că aplicarea de zonare a culturilor reprezintă unul din principiile factori cu influenţă directă asupra sporirii producţiilor agricole vegetale. Iniţiată de partid şi, în general, competent desfăşurată de specialiştii, acţiunea de zonare a culturilor şi-a dovedit eficienţa. Tocmai având în vedere toate acestea mi se par cu totul nefireşti unele greşeli ce se transmit producţiei. De pildă, continuă să existe în această privinţă minusuri generate de unele măsuri nefondate ştiinţific. Pentru argumentare, voi folosi exemple din unitatea în care lucrez. Se ştie că floarea-soarelui şi inul pentru fuor sunt culturi care aduc cooperativei agricole importante venituri băneşti. Dar pentru ca aceste culturi să fie rentabile, este neapărat necesar ca la amplasarea lor să se ţină seama de cerinţele pe care le impune clima şi sol. Floarea-soarelui este planta pământurilor fertile, calde şi însorite, pe când inul preferă terenurile mai sărace, situate însă într-o zonă climatică mai săracă, cu precipitaţii multe.

Cunoaştem bine aceste reguli agrotehnice dar, din păcate, nu le putem respecta pentru că ni se difuzează cifre de plan care cuprind între 120—200 hectare cu floarea-soarelui şi nici un hectar cu in. Servete economia naţională şi interesul cooperativei noastre acest mod de repartizare a culturilor? Iată ce demonstrează producţia. În ultimii ani am realizat la floarea-soarelui recolte medii cuprinse între 256—660 kg. la hectar, iar la inul pentru fibre (cultură neprevăzută în plan, dar însemnată) 2500—3300 kg. la hectar. În anul 1966 am obţinut pe 150 de hectare cultivate cu floarea-soarelui o producţie medie de 620 kg. la hectar, iar pe 50 ha cultivate cu in pentru fuor 3080 kg. la hectar. Dintre-un calcul rezultă că la un hectar cultivat cu floarea-soarelui s-a realizat un venit net de 42 lei, iar la unul cu in de 2106 lei. Se naşte întrebarea: cui foloseşte ca un hectar de pământ o parte din fondul funciar al ţării să aducă unei unităţi agricole un beneficiu atât de mic? Şi nu este vorba numai de cea ce poate produce un hectar; trebuie să mai adăugăm uzura utilajelor, folosirea neeconomică a forţei de muncă.

Am prezentat doar un exemplu, dar sint şi alte culturi la care condiţiile pedoclimatice determină mari diferenţe de producţie. Este cazul orzului de toamnă şi al porumbului. Deşi de anul de zile la orzul de toamnă obţinem producţii medii cu 50—70 la sută mai mari ca la porumb, deşi în ultimii trei ani producţia maximă la porumb n-a ajuns la nivelul celorlalte culturi de la orz, totuşi conform indicatorilor de plan, trebuie să cultivăm cu porumb suprafeţe de patru ori mai mari decât cele destinate orzului. Fără să ne putem dispensa de porumb şi nici nu trebuie să aşteptăm să-l primim din alte regiuni, dar este necesar să ni se ofere posibilitatea să-i asigurăm o pondere economică în planul de cultură.

Consider că se pot culege suficiente documentaţii pe baza cărora, începând din viitorul agricol, să se îmbunătăţească activitatea de zonare a culturilor.”

GH. MUREŞAN, vicepreşedinte al Uniunii raionale Satu-Mare a cooperativei agricole de producţie. „Dacă în Cimpia Someşului la floarea-soarelui s-au obţinut producţii care au ajuns la 1000 kg la hectar (şi acestea sint, totuşi foarte mici) apoi în unităţile din zona de deal

PROVERBE

Legea inţia a dinamicii, numită şi legea inerţiei, ne aminteşte că orice corp tinde să-şi păstreze starea de repaus relativ sau de mişcare rectilinie şi uniformă atita vreme cit acţiunea altor corpuri nu-i va sili să-şi schimbe asemenea stare. Dar vorbim de inerţie nu numai în fizică, ba chiar reflexul ei psihosocial apare mai plastic în monstruoşitatea consecinţelor lui, care împiedică progresul. Şi dacă n-ar fi oameni care să confunde fertilitatea tradiţie cu infertilitatea inerţiei, nici n-am fi avut a ne opri o clipă la acest concis proverb românesc, ales drept titlu. Inerţia este putregai, şi cum nimic în natură nu rămâne veşnic increment, inerţia se depătează de progres nu numai fiindcă progresul se depătează de ea, ci şi fiindcă ea putrezeşte neîncetat întorcându-se spre anihilare: decade chiar faţă de ea însăşi. Observăm, recitind legea inţia a dinamicii, că stările inerţiale se schimbă silite de o acţiune din afară. Această acţiune cred că este de multe ori luciditatea cu care fertilizăm tradiţia. Dar cum? Căci, de pildă, cineva se apleacă fără chemare asupra frumosului nostru folclor, o coafează pe Ileana Cosânzeana şi adaugă două sute de versuri bondoace, cu zurgălii, Miortiei, sau abuzează de o muzică lăutărească, pironită din gol în desert, gândind că-i tot una cu Căluşul... Vai, nu: asta nu e tradiţie, fiindcă ar însemna aşa să nu mai construim locomotive Diesel, nici avioane, fiindcă împăratul Traian umbla cu quadriga! Altcva este a dezvoltă marile tradiţii ale noastre de iubire de patrie (Mircea, Stefan, Bălcescu), de artă naţională (porţile din Maramureş, Brâncuşi), de sete a cunoaşterii (Cantemir, Blaga) şi aceasta nu are

NU TE REZEMA PE STILP PUTRED

Victor Kernbach

vreo legătură cu opacitatea inerţială faţă de prospeţimea inovării pe care ar arbora o cămin zădărnici de a face mai dulce, ca viermele care nu s-a deplasat niciodată, pentru confruntarea gustului, şi într-o pierică.

Arăbi şti demult: pentru fiecare privire în trecut trebuie să te uiţi de două ori în viitor. Fără să ai în vedere că o dorim rodnică nu se poate fără memoria selectivă a faptelor mari săvârşite de înaintaşi.

Progresul nu este nimic altceva decât controlul tradiţiei şi răzvrătirea contra inerţiei. Mişcarea progresului nu îndură zăbava, căci cine intrizează pe drum, aşteaptă hoţii. Care hoşi? Sînt destui: de pildă, buzunarul impersonalităţii.

Folosind cu inteligenţă indicatorii ai unei mai tradiţii, omul afli că i-a mai rămas de făcut şi devine mai om (iată un substantiv, dar cu grade de comparaţie ca adjectivele, şi în spaţiu şi în timp, fiindcă este un substantiv mărei în natură). Se zice că întrebare de un zăriar cum apar marile descoperiri care prefac lumea, Einstein ar fi răspuns: „Foarte simplu! Toţi ştiu că aşa ceva e imposibil, dar se găseşte cite un ignorant care nu ştie asta şi tocmai el face descoperirea!”

Tradiţia nu e un adăpost, ci un punct de plecare; altfel e inerţie cu primejdie de moarte. Nu te adăposteşti, zic arabi, în cub liniştit, căci pasărea din cub se prinde! Şi în opacitatea adăpostului călduţ al inerţiei insul muceşte, iar cea ce a căzut la examenul vremii nu-ţi mai poate fi folositoare: crengile rupte nu influresc, oglinda spartă nu oglindeşte (proverb japonez). Vrei cumva să dregi inerţia? Vechi cirpeşti, aja prăpădeşti.

ION ALEXANDRU

INFERNUL DISCUTABIL

CRONICA LITERARĂ

E vădită ambiţia unor poeţi de a valorifica în plan liric sugestile cosmice ale naturii primare, ale solului originar. Materia aluvionară a poeziilor lui Ion Alexandru, fiurul existential de netăgăduit al versurilor, timbrul rece, suierător ca vîntul printru stînci goale de vegetaţie par a indica — precum şi la alţii, de altfel — o minimă preocupare de stilizare, ceea ce nu înseamnă că şi de stil, dar un interes primordial pentru spiritualizarea materiei, forţarea ei să se mărturisească — să depună mărturie pentru oameni şi despre ei. Acesta e şi sensul spuselor poetului: „Eu fac ceva care mi se pare mai aproape de moarte decât de eroare, de viaţa omului decît de limbajul lui care poate fi uncori o trădare, a faptelor”. Impresia de enormă incriminare, tensiunea coplesitoare, aproape mistică a acestor confesiuni şi meditaţii nu e de fapt decât rezultatul unei încercări de a face să vorbească o materie greoaie, aridă, nu o dată neprietena omului. Structura poeziei e în materia lui de care nu se poate desface şi această tentativă de smulgere, de susţinerea forţei telurice e, poate, în primul rînd de notat. Pentru că mai înainte de voita ambiţie de a comunica, poetul se smulge pe sine dintr-o materie obscură, înzestrată cu o forţă de reţinere care dă gestului dramatic. Prin eforturi întreprinse cu o mare vocaţie a dramatismului conflictual poetul rosteşte cuvinte mari, sau care par aşa din pricina amplitudinii, a intensităţii efortului de desfacere. Poezie în întregul comun — poate perimat — nu se prea găseşte aici, lirismul însă gîlגיעe ca seva într-un trunchi de copac atins de secure. O tensiune subterană, care nu e decât clocoţul unei vitalităţi primare, circula surd peste tot, ca în titlul poeziei: „Pe atîtea dealuri umbra roşie în Ardeal / că hărăţiată sint aduşi puţin de umeri / şi toţi copăci, în pădurii cresc noaptea / numa-n rădăcină / Cîrculă firul vieţii pe sub pămînt aici / şi-n cap drumului / o / cum îmbrăţişez dînt-o dată / mă trage pămîntul, cad pe brînci / şi plote toamnei pătrund în mine / pină la sămintă”.

Filtera al pămîntului căptuşit de experienţă, poetul este permeabil, el însuşi fertilizînd solul pietros, privind prin sine în adîncurile nevizitate, riscînd călătorii într-un infern viu altminteri părăndificat mortificat. În sinteza acestor întregi experienţe stau, ca nişte coloare ale universului poetic potenţial, intrinsecante principii între care impulsul dinamic, eroarea de inerţie, de inautentic, de artificial, de rutină, de balast moral, de într-un cuvînt, zgura, prinsă de existenţa autentică. Într-un tablou can didactic conceput dar copleşitor prin lirism autentic şi recomandat cu fer-

peisajul pur operaţie se va dovedi mecanică, fără sorţi de izbîndă. Poetul are viziuni nu peisaj şi a confrunta una ori alta din poezii cu natura locurilor despre care par să vorbească este o eroare. Valoarea peisajului e doar în posibilităţile lui şi la Ion Alexandru înţilim o materie constituită conflictual, ea conţilnim în sine posibilitatea conflictului, a luptei. Din prima clipă poetul se aşează pe un sol neprielnic, materia constrîngătoare fiind un termen al lirismului său, nu producătoare de anxietăţi lascive dar stimulativă, un ochi critic neîngăduitor veghind naşterea poeziei intr-un violent efort al materiei de a obţine un rezultat. Suferinţa de sevă vitală în solul steril şi durul osentelor tari, ozonate, în putreziciunea mlaştinii sint — precum se ştie, stări de mare lirism al existenţei şi poetul va fi conformist în acest sens, urmînd adică liniile unei atitudini fundamentale în poezie. Noutatea lui e în acuitate, în autenticitatea viziunii. Iată dar solul acestui lirism: „În aceste / jururi după doi ani, / orice pom roditor se sălbăticeşte. / Pe pielea apei goală se nădează / un fel de pîr mîtrefos. / Fruzele se chicocesc ca şi cum o oală fierbinte le-ar opări tot timpul. / Singele şi părăseşte albile fierreşti şi se adună ciorchînă / suprapuse pe la-nchieturi. / Prunţii sint vineţi din / pricina albul / stors din piatră seacă”. Sugestia materiei în agonie, a spasmiului de sterilitate e atît de vie încît solul întreg pare căpătşit cu pietre, neaderent la sămintă. De fapt e aici un univers moral văzut în suprafaţa lui cu bună ştiinţă, dînt-un superior spirit didactic. O lungă perioadă de acumulări a materializat pină la pietrificare experienţe care hi-beanează ca urşii în birlog, lipite în straturi compacte de scoarta pămîntului şi părănd a nu mai divulga făcările adîncului, acele esenţe către care e întors spiritul poetului. Dar iată (dintre foarte numeroasele exemple de această natură) mişcarea, experienţa reţinutelor: „În aceste finituri / o / cum îmbrăţişez dînt-o dată / mă trage pămîntul, cad pe brînci / şi plote toamnei pătrund în mine / pină la sămintă”.

Texte din poezii: „Serpî de pradă, peşti năstrăbun / bine-ai venit! / Lăzăn / în marea vieţii mele şi cum oculesc. / Nercul se naşte iarăşi în carnea moartă / ad praed dei nepunctios. / În tipă caruţii în osul moloşii. / Pe masa mea, trîsnind de sănătate, / peşti-nămînc, adevăraţi şi buni, / din marea mea rotundă. / Crozavi şi reci, sălbatici şi luczi, / ca orice aspră vietate de ocean”. Cu această enormă dispoziţie de „aspră vietate de ocean” poetul lasupune unu efort neîntreprupt materia însăşi, încercîndu-i rezistenţa, alegîndu-i pentru aceasta stralucel cel mai dificil care e chiar acela de la suprafaţă, cu aparienţele de sterilitate. Cu gesturi de profet — aici influenţele sint vizibile — el înlătură stralucel superficial, îşi caută în adîncuri materia după care rîvneste: „Eu stau de pază zi şi noapte aici / şi cu obrazul meu lîmpeze, / ca o lamă îngheţată, dau la o parte rugina / ce începe a se depune / pe apele acestea întunecate / şi reci — / ca înăşii nepunînţă lumii — / din ce în ce mai necererate de nimeni”.

Mîndri dansatori

Texte din poezii: „Am fier în cî / şi trage trîsnit / cum trage ochiul oceanului noaptea / duhul moşilor din ceruri pe pămînt. / Ochiu mei albaştri sint spuză / lîmpeze aleasă de pe vulcanul clocoţind / pîrul meu blond părăntu razelor / unor zori dis-părăţi demult din fantezia noastră. / Unde-mîi inclin / o clipă capul spre odihna / se şi adună norii înguşţi / deasupra mea / şi brusco se încă fulgere”. Furtarea tradiţiei e încă destul de coplesitoare încît nu mi se pare nepotrivit să-l acuzăm pe Călinescu scînd cu mult în urmă despre ceea ce întreprinde şi Ion Alexandru — „Tinerii poeţi (ardeleni — nu) sint nişte Ioni ai lui Rebreanu în stare prin cultură de un concept al cosmicului, oratorii lirici ca Withman şi Eminescu ai vitalităţii. De unde în gelere un reflux de a se constrînge în versiificarea clasică, abundenţa şi chiar proluxitatea”.

Arhizarea oscilare între cer şi pămînt nu lipseşte: „Mă clatină un frasin din adînc / şi ard în mine cerurile toate” sau „Colţi de lup singera-n căpîna mea / şi cultura îmi sug soarele din piept” sau în sfîrşit: „Eu cred că am în cap sămintă / unor sori ce nu pot să-şi rotească / nemurirea din pricina acestui / cerc compact de lă sudat cu / focuri colosale”. Intre sunetele de mare autenticitate pe care le emite lirismul acestui poet remarcabil ţinerea prea aproape de atitudinea ale unor ilustre modele produce vibraţii senci, oricît înveşmintate ai avea ele. Ceea ce întreprinde Ion Alexandru este prea serios, cu prea multe probe de profundă originalitate ca să nu ne reţinem de a spune că acest volum al său mărturiseşte în destule locuri o vinovată aderenţă la atitudinile ştiate proprii unor iluştri poeţi. S-ar zice, după unii, că e şi acesta un cîştig; pătrunderea de spiritul unor mari poeţi prin sacrificiul urmaşilor de a-î explica, de a li se subordona. Dar subordonarea poetului autentic e faţă de el însuşi, faţă de materia proprie poezii pe care el ne-o propune ca o faţă a lumii lui interioare în nebănuitele ei trepte.

C. STĂNISCU

FOILETON „CULEGĂTORUL DE STELE”

Nu, nu e vorba de un om sau un aparat care să culeagă stelele de pe cer. Poate mai tîrziu s-o face şi aşa ceva. Deocamdată un om s-a gîndit să le culeagă pe cele de pe pămînt. Despre Nae Inventescu, nu a scris pină acum nici un ziar, lucrările lui nu au fost aşezate în nici o vitrină, cu toate că el susţine că e celebru, ba, mai mult, că se trage dintr-o familie de mari inventatori. Umil din străbunici (spre de-

sebitre de toţi oamenii, el are 12) a inventat moara de vînt cu 7 palete. E drept că existau pe vremea aceea moli de vînt cu 4 şi 6 palete, dar el a făcut una cu 7. Inventescu e amic — la toartă — cu şeful cabinetului tehnic al fabricii de jucării „Spalma copîlor”. Şeful îi furnizează tema şi Inventescu creează inovaţia. Aşa au luat naştere jucării celebre cum sint: soarecele cu para-trăznet, pisica care latră, maşina cu 13

roţi (mergea şi cu patru, dar aşa a văzut-o inventatorul) cursa de soareci (despre asta vom vorbi mai tîrziu)... Nae are însă predilecţie spre polizoare — fixe şi portabile. I-a spus şeful o dată că pentru protecţia muncitorilor care lucrează la polizorul fix trebuie făcut ceva. Inventescu a creat un vizor care atunzi cînd era lăsat în jos, pornea polizorul, cînd îl ridicai se oprea. Pînă la urmă însă lucrurile se petreceau invers, aşa că s-a renunţat la asemenea dispozitiv şi s-a ajuns la unul mai simplu: ochelari de protecţie, care existau de multă vreme.

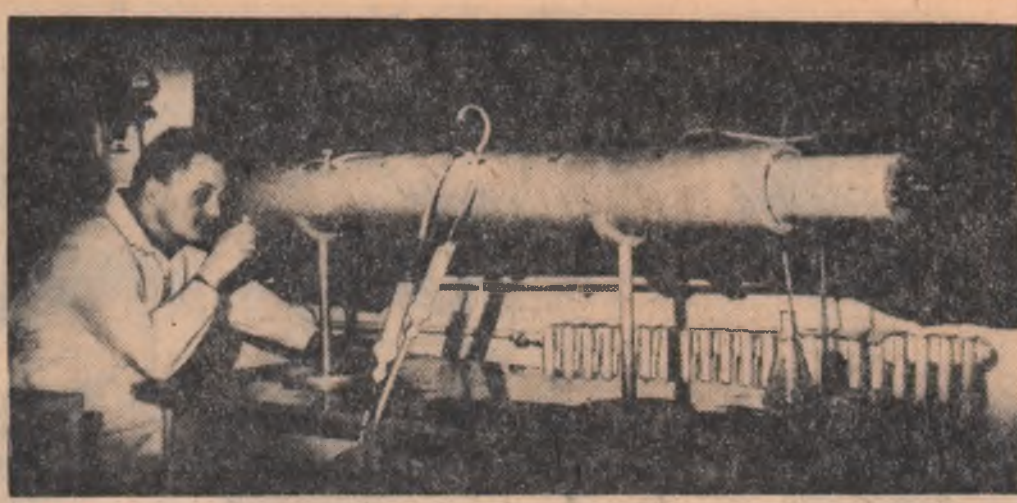
— Nae, tu eşti un creator — i-a spus şeful cabinetului tehnic într-o zi. La noi se pierde mult metal, trebuie economisit fiecare gram. Ce zic eu gram, fiecare miligram. Inventescu a început studiul. Unde credeţi că s-a oprit? La un polizor portabil. A observat cum mi-

de steluţe care rezultau din frecarea abrazivului de metal săreau în toate părţile. „Stelele trebuie prinse” — i-a spus el. La informaţia pe şeful cabinetului tehnic şi doi lăcătuşi de întreţinere. Toată această instalaţie nu cîntărea decît... zece mii de kilograme (se vorbea numai de metal). La prima probă a asistat chiar şeful cabinetului tehnic. Doar de la el pornise iniţiativa. Agregatul a fost pus în mişcare. Vuet de macara, zgomet de roţi, strigătele lui Nae. Ce să spun, ca pe şantier. O zi întreagă a durat proba. Seara au deconectat electromagnetul şi pe o pinză albă, cumpărată anume, au căzut firisoare aproape invizibile de praş şi metal. Au fost cîntărite la o farmacie pentru a se stabilii cu exactitate greutatea lor.

12500 de ani cantitatea de metal nu fu recuperată, iar apoi se va lucra în cistig!

Intrucît la această fabrică se fac şi curse de prins soareci în glumă urmă Jentcă a făcut următoarea propunere de inovare: pe care s-o lucreze Inventescu. Adică să ce stea omul să omoare soarecele, după ce îl prinde cursa, cînd bietul animal poate face singur acest lucru? Care-i ideea? Pe o placă de metal (de preferinţă oţel special şi nichelat sau argintat, pentru a oferi soarecilor o noapte mai onorabilă) se montează o lamă de bărbier.

GH. NEAGU

Intr-unul din laboratoarele Institutului de Higiena

LAUREAȚII AI ACADEMIEI

PREMIUL „AUREL VLAICU”

ALEXE MARINESCU
doctor în științe tehnice
Pentru lucrarea: „Cercetări
teoretice și experimentale în
domeniul mișcărilor supersonice
efectuate în sufleria aerodinamică supersonică”.

PREMIUL „NICOLAE TECLU”

CONSTANTIN TOMA
doctor în chimie
Pentru lucrarea: „Reacții ale
sărurilor de pirilii cu nucleofili”.

Cercetările în domeniul aeronauticii vitezelor mari inițiate și dezvoltate în cadrul Institutului de mecanică aplicată și apoi în cadrul Institutului de mecanica fluidelor al Academiei au adus școlii românești de aerodinamică conduse de acad. E. Carafol un frumos renume. În cadrul acestor cercetări m-am preocupat de studiul mișcării aerului la viteze mari în circuite speciale, stabilind metode de calcul care s-au concretizat în realizarea tunelului aerodinamic supersonic al Institutului de mecanica fluidelor.

La laboratorul tunelului aerodinamic supersonic m-am preocupat de elaborarea unor metode de cercetare asupra sistemelor portante în regim supersonic. Tot în acest laborator am efectuat o serie de cercetări experimentale asupra sistemelor portante supersonice având drept scop de a parte verificarea rezultatelor teoretice obținute în cadrul Institutului nostru și, pe de altă parte, satisfacerea unor cerințe impuse de dezvoltarea unor ramuri industriale.

Asupra acestui ultim, dar esențial aspect al cercetărilor noastre as vrea să insist. Cercetările efectuate în cadrul laboratorului tunelului aerodinamic supersonic folosesc din plin industria într-un domeniu ca cel legat de cercetările asupra palețelor de turbine și compresoare axiale. Pentru viitorul apropiat îmi propun ca alături de colaboratorii mei să realizez instalații pentru cercetări în domeniul supersonic cu performanțe ridicate și să dezvolt cercetările teoretice și experimentale atît în domeniul științific fundamental cit și pentru cel al diverselor aplicații industriale.

Înalta distincție pe care am dobîndit-o reprezintă pentru mine un stimulent pentru continuarea cercetărilor, pentru rezolvarea unor probleme de prim ordin pe care le pune dezvoltarea științei românești.

Lucrările din seria „Reacții ale sărurilor de pirilii cu nucleofili” au fost elaborate sub conducerea și în colaborare cu conf. dr. A. T. Balaban, membru corespondent al Academiei.

Rezultatele obținute s-au concretizat prin publicarea a 3 articole apărute într-unul din numerele revistei „Tetrahedron” (unul din cele mai importante periodice de chimie organică care apare în marile centre științifice ale lumii).

În cadrul primei lucrări s-a reușit pentru prima dată să se izoleze intermediarii celor mai importante reacții ale sărurilor de pirilii și anume transformarea în piridine.

Structura produsului intermediar a fost studiată cu metode moderne de investigație determinându-se a fi un imino-enol. Astfel, a fost elucidat și mecanismul reacției între sărurile de pirilii și amoniac.

Al doilea articol sintetizează o amplă lucrare în care s-au studiat produși reacției dintre percloratul de 2, 4, 6-trimetil-pirilii și amine primare. Pe lângă sărurile de piridine, recunoscute ca produși ai acestei reacții, s-au izolat și alte două tipuri de produși încă neobservați până acum. Variind sistematic natura aminei primare și aplicînd metodele fizice de cercetare (spectru de absorbție infraroșu și ultraviolet, spectru de rezonanță magnetică nucleară, marcate cu deuteriu s.a.) s-a reușit să se obțină o imagine de ansamblu asupra mersului reacției și factorilor care o influențează (efecte electronice, efecte sterice, natura solventului etc.).

Metoda de sinteză a uneia dintre cele două tipuri de noi compozi puși în evidență în cadrul reacției este interesantă și din punct de vedere preparativ.

În sfîrșit, în cadrul celei de a treia lucrări s-a studiat reacția aceluiași perclorat de trimetil-pirilii cu amine primare care posedă și o grupare carboxil. Structura produsului de reacție a fost elucidată cu ajutorul diferitelor metode chimice și fizice.

ÎNVIINGĂTORII „BARIEREI” BIOLOGICE...

Intrebarea care s-ar putea prezenta la nenumărate speculații fantastice izvorbite din creația științifică de laborator. Și dacă ea nu se pune — evident — la scara lumii vizibile, cu ochiul liber, ea se întemeiază pe constatările nu mai puțin obiective ale microscopului optic.

Este vorba despre o serie de experiențe a doi biologi britanici — M. H. Harris și J. F. Watkins — de la Oxford, ale căror consecințe teoretice și practice sînt greu de prevăzut. Rezultatul la care ei au ajuns ar putea să pară nespecializilor o simplă curiozitate, un joc cu natura; pentru știință însă, realizarea lor constituie — deși experiențele efectuate sînt încă în curs de desfășurare — un adevărat „tur de forță”.

După eforturi îndelungate încununat de succes — folosind metode originale și materiale ieșite din comun — cei doi biologi au reușit să hibridizeze în laborator celule aparținînd unor țesuturi ale soarecelui, cu altele de proveniență umană. În acest scop ei au adăugat mediului în care se desfășurau experiența un virus. Prezența și „activitatea” acestuia a dus la fuziunea membranelor celulare și la hibridarea unor astfel de elemente constitutive ale vieții cu o origine atît de diferită.

Este deosebit de interesant de subliniat faptul că celulele hibridate nu aparțineau unor țesuturi normale, ci unor țesuturi al căror potențial de înmulțire este extraordinar. Ele proveneau dintr-un cancer uman și dintr-o formă de cancer care afectează soarelele. Astfel de celule diferențiate — aसेse tocmai pentru că experiența să se desfășoare în cele mai bune condiții — au reacționat favorabil în sensul dorit de experimentatori.

O dată realizată performanța primei hibridări la nivel celular, oamenii de știință au repetat aceleași experiențe pe celulele unor varietăți animale — din speciile și ordine diferite — și chiar pe celulele aparținînd unor țesuturi înalt diferențiate. De fiecare dată, prezența virusului din grupul para-influenței — chiar omorît cu ajutorul radiațiilor ul-

traviolete — a provocat fuziunea celulelor, dînd naștere unor noi structuri de heterocarioci, adică unor celule cuprinzînd mai mulți nuclei provenind din „surse” diferite. Desfășurarea acestor experiențe este deosebit de complexă și redarea lor la fel de laborioasă. Să ne mîrginim de aceea să arătăm — în linii generale — cît de înalt prim timp al experienței biologice constatarea cu regularitate dispariția membranelor celulare, urmată apoi de apariția de nuclei diferiți în interiorul aceleiași celule. Folosind metoda autoradiografierii, ei au putut demonstra că acești nuclei rămăneau activi chiar și după încorporarea lor în celule hibride. Într-un al doilea timp, la vremea îndelungată după dispariția virusului inactivat care declanșase procesul de hibridare, autorii acestor unice și originale experiențe au putut observa fuziunea diferitelor nuclei în interiorul celulelor hibride. Recent, ei au putut asista chiar și la desfășurarea primei mitoze hibride (mitoză constituită în termen desezăzînd înmulțirea celulară indirectă). Și este nu numai interesant, dar și semnificativ arătat faptul că celulele fiice provenind dintr-o astfel de înmulțire nu posedau din momentul „nașterii” decît un singur nucleu. Iar acesta cuprindea — în același timp — gene de om și gene de soarece. Dacă ne gîndim la faptul că genele sînt părți constitutive ale cromozomilor — purtători ai „zestrei” ereditare, atunci interesul acestei realizări surprinzătoare ne apare limpede. Căci ea pare să acrediteze concluzia că, dacă un organism complet are tendința să „elimine” dintr-insul orice celulă străină — sau orice țesut din afara sa — acesta reprezintă un mecanism foarte eficient de apărare, în interiorul celulei lucrurilor se schimbă. În acest microcosmos al materiei vii se pare că schimbul de informații între materialul cuprins în nucleu și citoplasmă se face la fel de bine atunci cînd este vorba despre substanțe „străine”, ca și în cazul cînd ele sînt „indigene”.

cellulară, ca și pierderea de către acestea — de pildă — a capacității de a sintetiza acizii dezoxiribonucleici.

Insemnătatea teoretică a acestor cercetări este deosebită. Ele prezintă un interes deosebit pentru deslușirea mecanismelor complexe care guvernează funcțiile celulare. Mai mult decît asta; oamenii de știință speră ca prin acest procedeu să poată descoperi mijlocul prin care însăși celula își reglează propria diferențiere. Și dacă ne gîndim la faptul că cancerul constituie o boală a cărei punct de pornire reprezintă vicierea funcțiilor normale ale celulei, atunci astfel de concluzii au o importanță mai mult decît teoretică.

Și poate că această performanță științifică își va aduce contribuția esențială în soluționarea altei probleme majore a medicinei moderne. Este vorba despre problema grefelor de organe — cu ajutorul cărora s-ar putea înlocui înlocuirea unor organe vitale uzate cu altele noi — care din punct de vedere chirurgical nu mai prezintă astăzi dificultăți. Efectuarea lor se izbește însă de împotrivirea propriului organism, care consideră organul grefat drept un corp străin și — în loc să-l „accepte” — luptă împotriva sa. Or, amintite cercetări — relevînd faptul că la nivel celular există posibilitatea unei „tolerante” perfecte a unor elemente „străine” de celule — ar putea oferi, mai tîrziu, cheia rezolvării toleranței de către organism a grefelor.

Dr. I. MIHAIL

UN NOU DOMENIU AL CHIRURGIEI

Stereotaxia reprezintă un act revoluționar de covârșitoare importanță în domeniul cel mai spinos al patologiei — bolile cerebrului.

Chirurgia stereotaxică cerebrală pornește de la premisele stabilite demult, că o serie de afecțiuni care dau tremurături (sindroamele parkinsoniene) sau răsuriri spastice ale trunchiului (spasme de torsune) sînt datorate unei funcționări defectuoase ale unor centri din creier. Prin distrugerea acestor centri prin intervenții chirurgicale pe creier, „defectul” respectiv poate fi remediat.

Dar, pentru a ajunge pe cale operatorie exact pînă la centrul nervos vizat, evitîndu-se și distrugerea altor porțiuni cerebrale și, deci, compromiterea altor funcții vitale, era necesară o tehnică extrem de fină. Înlocuind bisturiul printr-o sondă care traversează un mic orificiu din cutia craniană, se pătrunde, după un calcul precis de traiectorie și adîncime, pînă la nivelul formației anatomice vizate. Sondă introdusă în creier sînt foarte subțiri, fiind izolate electric pe toată lungimea lor în afară de virf prin care se trimite curent electric sau se înregistrează electricitatea produsă de celulele nervoase.

„Sistemul electric” ce însoțește intervenția chirurgicală stereotaxică pune în evidență formațiile anatomice travezate în profunzime de sondacuter, de o asemenea manieră, încît chirurgul poate urmări precis, „pe nevăzute”, drumul progresiv al acesteia, excluzînd orice primejdii de eroare.

Atlase anatomice speciale pentru stereotaxie, fixează cu precizie regiunile unde trebuie introdusă sonda, unghiurile de înclinare la diferite profunzimii etc.

Aplicarea tehnicii stereotaxice are un domeniu foarte larg, metoda fiind de un real folos în neurochirurgie. Cu ajutorul dispozitivelor stereotaxice se pot trata unele forme de epilepsie, anumite forme de tumori cancerose sau anonomali vasculare cerebrale, diferite tipuri de tulburări în funcția musculaturii scheletice, cum sînt cele din boala lui Parkinson, sau formele asemănătoare generate de encefalite, ateroscleroza cerebrală etc.

Dr. E. ROMAN

PUTEREA CALCULATORULUI ELECTRONIC

La 25 de ani de la nașterea sa, calculatorul electronic prezintă ca totu altfel decît prototipul ce se naște în laboratoarele de electronică, la începutul celui de-al V-lea deceniu al secolului nostru.

Astăzi marile calculatoare electronice sînt capabile de a efectua între 1 și 4 milioane de operații pe secundă — după tip — iar în memoria lor încap miliarde de „numere”.

Desigur că la aceste viteze pe care cu greu le putem realiza intelectual, mașina, într-un timp foarte scurt, poate prelucra enorm de multe date.

De unde necesitatea de a găsi sisteme tot mai perfecționate de exploatare rațională a acestor calculatoare.

După cum se știe, calculatorul funcționează pe baza unui program. La primele calculatoare electronice era necesar ca să indicăm cu precizie calculatorului fiecare operație pe care trebuie să o facă într-o etapă oarecare a calculului.

Treptat însă lucrurile au evoluat. S-au născut așa-numitele limbaje de programare — printre care ALGOL, FORTRAN, SIMULA sînt cele mai cunoscute. Cu ajutorul acestor limbaje create de om pentru a putea discuta direct cu calculatorul. Scriind de exemplu *rad x*, mașina calculează radical din *x*.

Atunci cînd se scrie însă programul cu ajutorul căruia obținem soluțiile acestor probleme, se pot ivi și unele dificultăți.

Nu este greu să înțelegem că orice dispozitiv tehnic are anumite posibilități limitate. Calculatoarele sînt și ele limitate în anumite privințe. Atunci cînd, la un moment dat, scriem un program foarte complex, nu putem ști cu exactitate care va fi rezultatul calculului într-o etapă destul de îndepărtată. Se poate ajunge în acest caz la o impas; de exemplu la o situație pe care calculatorul nu o poate transă datorită tocmai limitărilor sale.

Este necesar ca, în astfel de situații, să intervenim modificînd programul de desfășurare a calculului.

Există însă și o nouă posibilitate, anume aceea de a discuta cu mașina de la distanță. Ei a intrat atunci în legătură cu un calculator de peste ocean care a rezolvat calculele respective, după care calculatorul european a continuat rezolvarea independentă a problemei.

Utilizarea calculatoarelor în cele mai variate scopuri a intrat astăzi pe un făgaș normal. Aș aminti de faptul că recent am avut posibilitatea să urmăresc la Bonn, în Institutul de matematică și instrumentală, un calculator elec-

tronic programat astfel încît un sistem de scriere corectă la țesătura să producă desene „gen Paul Klee”; în legătură cu aceasta amintesc că, astăzi, calculatoarele electronice nu se rezumă la producerea unor tabele cu cifre sau cu succesiuni de litere și cifre, ci au și capacitatea de a produce grafice în alb-negru sau color.

Aceste desene uneori sînt obiect de studiu pentru cei care se ocupă de psihologia creației artistice, dar în alte cazuri dau un real ajutor în munca de proiectare.

Trebuie să arăt că programul „Paul Klee” pe care am avut posibilitatea să-l examinez era suficient de complex pentru a da posibilitatea calculatorului să nu se reproducă niciodată; el putea produce milioane de desene, toate diferite între ele și care nu puteau fi dinainte cunoscute.

Prin aceasta s-a intrat însă destul de mult în sfera creației intelectuale. Desigur că sînt încă numeroși acei care se opresc cu timiditate în fața unor astfel de realizări, întrebîndu-se care sînt limitele care există în posibilitățile calculatoarelor electronice. Dar nu are nici un sens să încercăm fixarea unei limite posibilităților creațiilor omenești. Calculatoarele electronice rămîn o dovadă a posibilităților nelimitate pe care le are rațiunea umană.

problemă, prioritățile problemelor fiind stabilită automat, conform cu anumite criterii. Datele corespunzînd problemei se pot obține de la beneficiarii situației, fie lingă calculator, fie la distanță mari.

Notiunea de distanță are sensuri variate. În unele cazuri este vorba de conducerea unei întreprinderi situată la sute de kilometri.

Datele se transmit în aceste cazuri pe liniile obișnuite de comunicație telegrafo-telefonice.

Distanța nu este în acest caz o piedică pentru instalațiile contemporane de telecomunicații. Se citază cazul unui calculator din Anglia care, la un moment dat, nu putea efectua anumite calcule, capacitatea sa fiind limitată. El a intrat atunci în legătură cu un calculator de peste ocean care a rezolvat calculele respective, după care calculatorul european a continuat rezolvarea independentă a problemei.

Utilizarea calculatoarelor în cele mai variate scopuri a intrat astăzi pe un făgaș normal. Aș aminti de faptul că recent am avut posibilitatea să urmăresc la Bonn, în Institutul de matematică și instrumentală, un calculator elec-

Prof. univ.
Edmond
Nicolau

Un tip de magnetoscop (Combinat de magnetofon cu televizor) care înregistrează imagini în color...

O centrală de comandă pentru o rețea întreagă de conducte de gaze naturale, a fost instalată la Haga. Funcționînd fără întrerupere, această centrală controlează 6 stații de export de gaze și 50 instalații de măsurare și reglare. Pentru un control al tuturor stațiilor din țară nu sînt necesare mai mult de 30 sec. Datele intrate sînt înregistrate la intervale de cîteva minute. Dacă se stabilește un deranjament, el poate fi localizat într-un timp foarte scurt.

Inginerii din orașul Gorki (U.R.S.S.) au proiectat o centrală electrică plutitoare. Specialiștii consideră că acest experiment poate avea un rol important, tînînd seama de faptul că o mare parte din teritoriul Uniunii Sovietice — regiuni vaste din Siberia și din Extremul Orient — este slab populat și nu este cuprins de sisteme energetice. Construirea de centrale electrice permanente în aceste regiuni este nerentabilă.

Sursa de rază laser cu o putere de 2-10 joule (lungimea undeî fiind de 6.943 angstromi) dezvoltă o temperatură de 1000 C. Această temperatură este suficientă pentru descompunerea carbonului bituminos.

FITOTRONUL ȘI PERSPECTIVE AGROTEHNICE

Fitotronul este o instalație specială prin care dirijînd lumina, temperatura, umiditatea și alți factori de mediu, se pot crea condiții din cele mai variate în vederea experimentării plantelor provenite din orice regiune geografică a globului.

Plantînd în diverse condiții aceleași semințe de secară, s-au obținut astfel recolte diferite. Dacă o serie de factori de mediu sînt neadecvați, dacă lumina este diminuată sau există în exces, ca și căldura, apa sau substanțele minerale, fiecare sămîntă va germina cu înfrîngere și va da finalmente doar 5-10 grăunțe. În condiții optime însă, planta care se dezvoltă dintr-o sămîntă poate da 20-30 grăunțe. Într-o serie de experiențe ale noastre o sămîntă de secară a dat naștere unei plante cu 27 spice care numărau 4.700 grăunțe, cîntărind în total 200 grame.

Lumina este factorul care ne înterează cel mai mult în laboratorul nostru. Studiul acțiunea sa asupra plantelor în funcție de calitatea sa (spectrul), intensitatea sa și cantitatea de energie furnizată de radiația luminoasă pe unitatea de timp și de suprafață, în funcție de durata acțiunii sale diurne (fotoperiodicitate) și toate acestea în raport cu mediul ambiant.

În acest mod, s-a ajuns la stabilirea „regimului luminos” cel mai favorabil pentru dezvoltarea celor mai multe plante, care duc la obținerea unor recolte de-a dreptul miraculoase! O crizantemă cu flori mari, care înfloresc de obicei după 8-9 luni de la plantare, în instalațiile noastre dă de acum flori după numai două luni.

În afara studiilor diverselor combinații de factori fizici, fitotronul facilitează, de asemenea, numeroase experiențe pentru stabilirea proceselor fiziologice care au loc în plante. În acest scop, dispozitivele sui-generis înregis-

trînd continuu temperatura și umiditatea superficială a frunzelor, au permis plantelor să-și „dozeze” singure regimul luminos, aprinzînd sau stingînd becurile electrice după nevoie. Aceste experiențe care introduc în fiziologia plantelor procedeele cibernetic, pleacă de la fotoperiodicitatea metabolismului diurn al vegetalelor.

S-a demonstrat prin această metodă, printre altele, că o iluminare neîntreruptă duc la un consum de apă care se efectuează cu o viteză redusă în timpul zilei. Introducerea fotoperiodicității prin crearea unor „zile” de 10-20 ore și mai ales dacă ele durează 12 ore, duc la creșterea consumului de apă, de 5-6 ori, față de prima situație. În general, consumul de apă în timpul unei „zile scurte” este de 2-3 ori superior celui din timpul unei iluminări continue. Se știe că plantele asigură prin apa absorbită transpirația la nivelul frunzelor. Suprafața frunzelor în-

călzită de lumină se „răcorește” proporțional cu evaporarea apei. Aceasta antrenează în mod natural creșterea umidității superficiale a frunzei.

Studierea detaliată a transpirației diurne a frunzei a arătat că acest fenomen este condiționat de periodicitate. Dacă o plantă supusă unei iluminări permanente, lipsită deci de succesiunea diurnă a transpirației, este plasată în condițiile unei „zile” de 10-12 ore după cîteva zile ea se adaptează cu acest regim. Rîtmul diurn stabilit devine un „obicei”; începerea și terminarea transpirației începe să deranjeze racorul luminos. Pe baza acestui proces s-au putut crea dispozitive pominate care permit plantelor să aprindă sau să stingă, ele singure, lumina. S-a confirmat astfel că plantele cunosc fenomenul „obisnuirii”, foarte apropiat de cel al reflexelor condiționate existente la animale.

Dr. I. IRIMESCU

Colegiul consultativ al suplimentului:

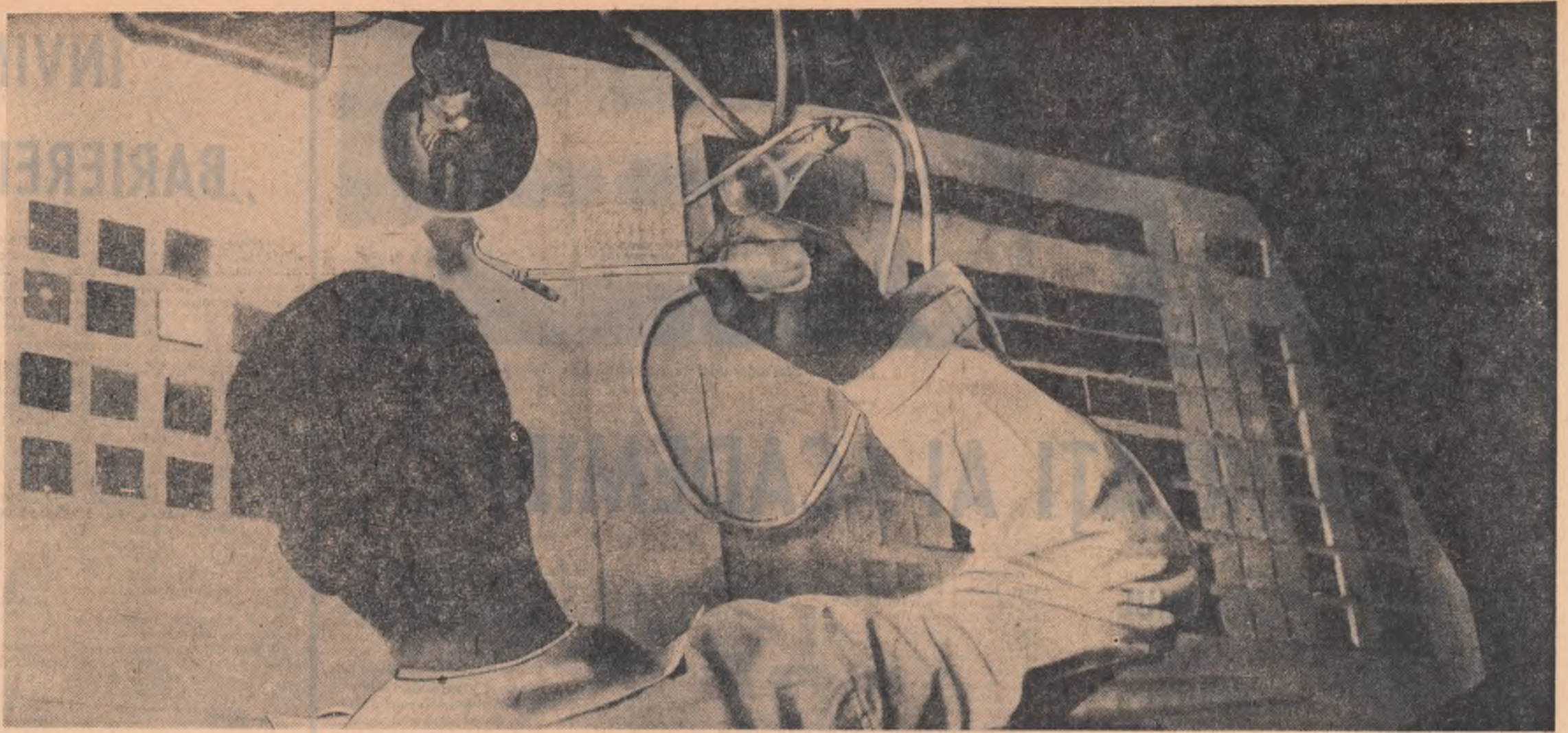
- Acad. prof. STEFAN MILCU
- Acad. prof. NICOLAE THEODORESCU
- Acad. prof. EUGEN MACOVSCHI
- Acad. prof. MILIATE FILIPESCU
- Prof. dr. docent RADU VULPE
- Conf. univ. dr. ing. IOSIF TRIPSA
- Conf. univ. ing. ION PASCARIU

Trăim epoca celor mai formidabile cuceri din istoria științei.

Zi de zi, agențiile de presă transmit din laboratoarele și institutele de cercetări ale întregii lumi captivante informații cu privire la desfășurarea „luptelor” pe care oamenii de știință le duc în cele mai diverse domenii ale științei și tehnicii contemporane.

Continuând tradiționalele sale preocupări în domeniul popularizării valorilor științifice în rândul tineretului, ziarul nostru oferă lunar cititorilor săi, începând cu acest număr, un supliment științific, care va cuprinde ample date, informații, referințe cu privire la unele dintre cele mai noi cuceri într-un compartiment sau altul al cercetării științifice contemporane.

Mulțumind tuturor colaboratorilor care au contribuit la apariția acestui prim supliment de informare științifică, redacția noastră solicită specialiștilor, publiciștilor în domeniul științei, tuturor cititorilor săi cât mai multe sugestii pentru continuarea ridicării a nivelului ziarului la nivelul unei citări mai rapide și profunde informări științifice — imperios cerute de ritmul cunoașterii științifice.

- BIOLOGIE
- AGROTEHNICĂ
- MEDICINĂ
- COSMOLOGIE
- GEOLOGIE
- MECANICĂ
- CHIMIE
- METALURGIE
- MATEMATICI

SUPLIMENT
AL ZIARULUI

Nr. 1 FEBRUARIE
1967

In pag. a 4-a
**PUTEREA
CALCULATORULUI
ELECTRONIC**
de prof. univ.
ED. NICOLAU

ȘTIINȚA ȘI OMUL CONTEMPORAN

ACADEMICIAN
MIRON NICOLESCU
președintele Academiei
Republicii Socialiste
România

general al C.C. al P.C.R.:
„organizarea informării și
documentării științifice și
tehnice care constituie un
factor esențial în munca
cercetătorilor, în întreaga
viață științifică”.

O informare și documentare științifică judicioasă organizată echivalează cu un permanent schimb de metode de lucru, cu o cunoaștere fidelă a drumului urmat de cercetare pe plan mondial în fiecare moment. Ea este imperios necesară în fiecare fază a cercetării și asigură desfășurării acesteia o elasticitate în hotărâri fără de care în zilele noastre știința nu este posibilă.

În acest context, s-ar putea ridica întrebarea: ce rol ar putea reveni, pe un plan asemănător, unui ziar central în difuzarea noutății științifice?

Într-un anume sens — poate cel mai larg — însemnătatea sa pe acest tărâm nu ar putea fi supraapreciată. Lăsând de o parte faptul că chiar și specialiștii ar putea avea un contact binevenit pe această cale cu fenomenul științific mondial din domeniile științifice care au alcătuit obiectul preocupărilor lor directe, ceea ce este deosebit de important, un ziar se adresează unui foarte larg auditoriu care se recretează din rîndurile oamenilor a-vînd cele mai diverse preocupări pe explicarea celor mai complexe fenomene la un nivel de înțelegere accesibil, le trezește curiozitatea și — poate — uneori pasiunea pentru știință, contribuind astfel la crearea unei mentalități științifice de masă. Ceea ce este foarte important.

Trăim epoca ritmurilor accelerate, epoca în care factorul timp a căpătat noi dimensiuni. Acest adevăr este valabil și pentru cercetarea științifică — și poate pentru acest tip de activitate în mod special. Căci singură creația nu este suficientă. Omul de știință trebuie să făurească noi valori într-un timp util, pentru ca — la rîndul ei — întreaga societate să poată beneficia cu maximum de beneficii de binefacerile științei. Aceasta reprezintă o necesitate imperioasă de care depinde — în bună măsură — contribuția cercetării științifice ca unul dintre principalele domenii de manifestare a geniului fiecărui popor, a gândirii și capacității sale creatoare.

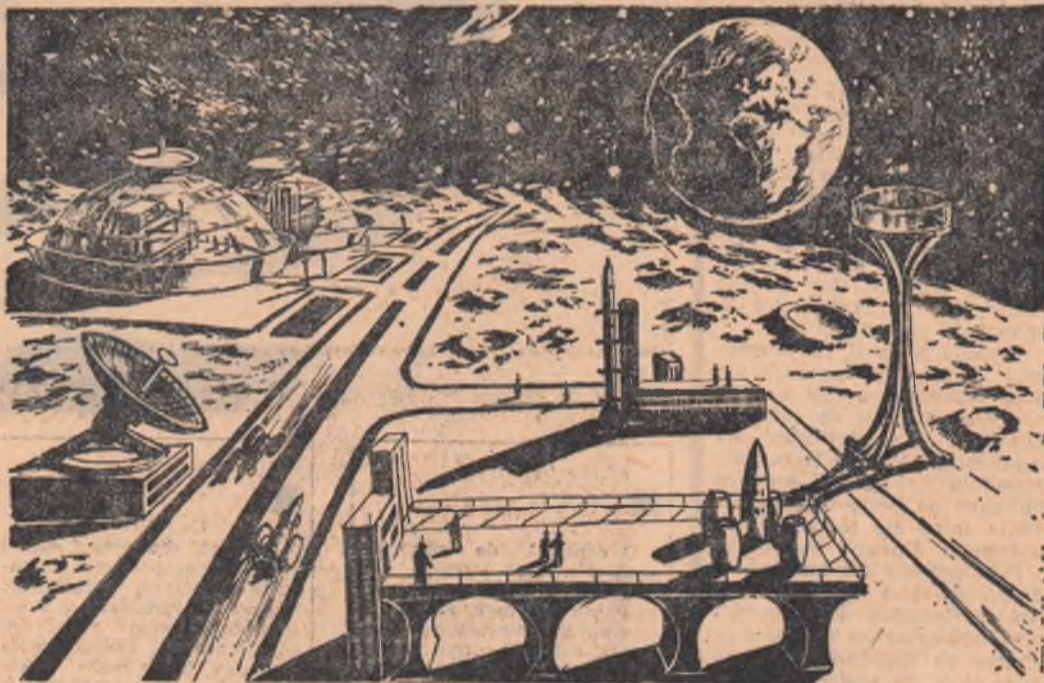
Însă cercetarea științifică se desfășoară în modul cel mai variat cu putință. În diferitele părți ale lumii ea urmează căi diferite, utilizează cele mai diverse metode, valorifică și îmbogățește tradițiile proprii fiecărui popor pe un tărâm sau altul al științei. De aceea și rezultatele pe care le obțin savanții din întreaga lume se inter-pătrund, se completează, deschid noi drumuri, confirmă sau infirmă o ipoteză sau alta, adîncesc și diversifică neîncetat cercetarea. Cu o singură condiție: aceea a existenței unui contact permanent și prompt între toți care muncesc pe tărîm științific.

Există o multitudine de mijloace pentru atingerea acestui scop. Între acestea, pe un prim plan se situează, așa cum remarcă tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar

Uniți într-un efort unanim, a cărui forță izvorăște din chemarea însuflețitoare a partidului pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor cincinalului, oamenii de știință se află la posturi. În institute și universități sînt supuse cercetării multiple și variate probleme actuale, de interes fundamental sau aplicativ.

Acheta noastră în rîndul unor prestigioși oameni de știință vine să prezinte în primul supliment științific cîteva din actualele preocupări științifice românești.

PREMIILE ACADEMIEI

Zilele acestea, întreaga presă a publicat lista oamenilor de știință și de artă care au dobîndit **PREMIILE ACADEMIEI REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA PE ANUL 1965**.

60 de cercetători în cele mai diverse compartimente ale științei și tehnicii românești, au dobîndit înalta distincție academică pentru rodnicile strădării depuse pentru rezolvarea unor importante probleme științifice.

În dorința de a prezenta cititorilor noștri cîteva din lucrările premiate, doi dintre laureații Academiei — doctorii Constantin Toma și Alexe Marinescu — ne dau în cea de a doua pagină a suplimentului nostru cîteva date asupra lucrărilor lor.

ȘANTIER

ȘTIINȚIFIC ROMÂNESC 1967

Academician

ȘTEFAN MILCU

Vol selecta din santierul meu cîteva lucrări în care am „intrat din plin”. De multă vreme, observarea bolnavilor de cancer endocrin mi-a atras atenția asupra rolului stress-ului — situația în care ne găsim cînd sîntem supuși unei emoții puternice și prelungite, unor suferințe fizice, unei oboseli extreme etc. în apariția tumorilor.

Am montat experimenta pe sobolani care aveau o anumită formă de cancer și care au fost supuși la o stimulare electrică foarte dureroasă prin fardare. Experiența este acum în curs.

O altă cercetare pe care am început-o împreună cu un colaborator, privește cultura celulelor epifizare „in vitro”. Avem în obiectiv urmărirea modificărilor enzimatice în aceste celule.

Pe un alt plan de activitate științifică este în faza de redactare finalizată un studiu în care prezint, împreună cu unul din colaboratorii mei, un nou mecanism cibernetic în reglarea sistemului endocrin.

Academician

EUGEN BĂDĂRĂU

Lucrăm, actualmente, în continuare, la rezolvarea unei probleme de mare importanță pentru viitor: conversiunea directă a căldurii în energie electrică. Investigațiile sînt concentrate asupra a două metode importante: metoda conversiunii termo-ionice și cea a conversiunii magneto-hidrodinamice.

O a doua serie de lucrări privește studiul instabilităților în plasma. Acest studiu a adus pînă acum rezultate foarte interesante în direcția amplificării curentului electric într-un gaz rarefiat. Această amplificare ajunge să dea un curent de zeci de mii de ori mai mare decît aceeași descărcare în condiții obișnuite, la aceeași tensiune electrică aplicată. Acest lucru se obține printr-o geometrie specială a catodului în descărcare și aplicînd un cîmp magnetic potrivit.

Academician

MILIADE FILIPESCU

În cursul acestui an urmează să prezint la Societatea geologică franceză, al cărei membru sînt, o sinteză a geologiei Carpaților Orientali. Această temă a format obiectul mai multor comunicări pe care le-am făcut în ultimii doi ani la Academia Republicii Socialiste România, la un congres internațional care a avut loc la New-Delhi, precum și la Universitatea „Lomonosov”.

Toate ideile cuprinse în aceste comunicări, documentarea și hărțile corespunzătoare sînt în curs de pregătire pentru a fi prezentate în curînd, la Paris, ca anexă la sinteza amintită a geologiei Carpaților Orientali.

Totodată pregătesc, împreună cu un colectiv de stratigrafi și paleontologi de la universitățile din București, Cluj și Iași, începutul primului volum din Paleontologia României.

Academician

CAIUS IACOB

Lucrările pe care le întreprind în momentul de față pot fi rezumate în trei puncte:

1. Ameliorarea metodelor hidrografice pentru studiul mișcărilor compresibile subsonice sau transonice în jurul profilor de aripă, lărgind cit mai mult clasa de profile studiate;

2. Elaborarea unei metode pentru studiul mișcărilor compresibile supersonice în jurul obstacolelor conice subțiri și calculul corecțiilor de accidență corespunzătoare, avînd în vedere aplicațiile la ansamblul fuzelaj-aripi.

3. Reluarea teoriei arpii subțiri a acad. Sedov și completarea ei, tinînd seama de rezultatele mele proprii.

Academician

NICOLAE SĂLĂGEANU

Lucrez în prezent la rezolvarea a două probleme. Prima privește influența sărurilor minerale asupra intensității fotosintezelor.

Ea are atît o importanță teoretică — întrucît tinde să contribuie la lămurirea procesului de fotosinteză cît și una practică — avînd în vedere că poate duce la indicații prețioase cu privire la aplicarea îngrășămintelor chimice.

A doua problemă privește algele acricone și semiacricone — plante răspîndite dar încă puțin studiate. Studiul lor se încadrează în eforturile pe care știința le face, pe plan mondial, pentru a găsi noi posibilități de a produce, cu ajutorul plantelor substanțe proteice, vitamine etc.

Academician

OCTAV ONICESCU

Lucrez în aceste zile la redactarea lecțiilor pe care am fost invitat să le fac asupra teoriei mecanice dezvoltate de mine în ultimii ani. Este vorba de o extindere a mecanicii newtoniene, care conduce, plecînd de la principiile de natură mecanică, la rezultatele obținute de teoria relativității.

Întreprup uneori această activitate pentru întocmirea unor referate, asupra unor lucrări elaborate pentru obținerea unor titluri științifice.

Cercetarea acestor opere este prilejul unor largi perspective în știința contemporană la ale cărei progrese tinerii noștri au o participare deosebit de importantă.

Academician

MARTIN BERCOVICI

În momentul de față particip la studiul problemei centralele electro-nucleare. După cum se știe, în 1975 vor funcționa în țara noastră centrale electro-nucleare totalizînd o putere electrică instalată de 1000 de megawați, urmînd, ca în continuare, această putere să crească.

Ne ocupăm acum de stabilirea timpului optim de centrală electro-nucleară, corespunzătoare specificului țării noastre. Totodată, lucrăm la elaborarea din punct de vedere tehnic a bazelor unui program optim de dezvoltare a energiei nucleare în țara noastră, după 1975.

Academician

GR. OBREJAN

Cea mai importantă problemă la care lucrăm în momentul de față privește extinderea lucrărilor de irigare, îndiguire și desecare și valorificarea a solurilor slab productive (sărături, soluri acide, nisipuri, soluri erodate etc.). Am în vedere studiul pedologic al solurilor aluviale din Lunca Dunării, avînd ca scop valorificarea acestora prin prevenirea și combaterea sărăturării și înmlăștinării.

● Știri interviuri reporta
je ● Știri interviuri repo
rtaje ● Știri interviuri
rviuri re ZILNIC portaje
● Știri interviuri reporta
je ● Știri interviuri repo

INFORMAȚII

(Urmare din pag. 1)

despre bucurii care se cer consumate din plin — și care pină la urmă sfîrșesc în plitiseală, derută, egoism.
Intr-o lume însă în care totul ne privește pe toți, societatea nu poate rămîne indiferentă la modul cum timpul unor tineri se degradează, pierzîndu-se inutil și în contrastul cu însăși tineretea lor. A trăi în contrast cu ceea ce viața așteaptă de la tine, înseamnă a te sustrage în primul rînd epocii tale — pentru că un tînră aparține nu lui însuși cu precădere, ci cu precădere poporului său. Timpul lui liber, care „il privește”, e în ultimă instanță un timp social.

tinărului, cu modalități de exprimare artistică greu accesibile. E firesc, mi se pare, ca în aceste condiții, tînrul să oculte sala de spectacole. Acolo însă unde întîlnește opere ale dramaturgiei ce eroi înflăcărați de mari idealuri, în care tineretea se caută și se recunoaște; piese care se adresează direct unor afinități de gândire, de sensibilitate, de concepție sau comedii care prin caracterul lor umane exercită o puternică influență etică — tînrul e captivat, convins, prezent.
Năzuința de a apropia tineretului de marele repertoriu se sprijină, deocamdată, mai mult pe metode administrative (contracte cu întreprinderile, plasarea biletelor prin

Societatea noastră își la din ce în ce mai mult obligația de a l-1 organiza. Repertoriul teatrelor și al cinematografulor, programele televiziunii, ale așezămintelor culturale, arenele sportive, tematica editurilor, presa, librăriile, bibliotecile, simpoziioanele, conferințele, expozițiile, sînt în acest sens locuri și mijloace de captare a curiozității, a interesului, mobilității și a timpului liber al tînrului.

Conferențiarul, cel ce vine în fața unui auditoriu tînr pentru a prezenta o carte, sau pentru organizarea unui simpoziu, este solicitat mai întîi să facă o mătură de credință: respectul, atașamentul său total afectiv și intelectual față de tema în dezbatere. În plus, a comunica înseamnă a avea erudiția problemei. Nu pentru a face erudiție, ci pentru a fi simplu, clar, inteligent; pentru a crea acea stare de spirit capabilă să trezească inteligența, fantezia, dorința de a urma, de a egala, ambția de a depăși, de a ne depăși.

Căile și posibilitățile care ne stau la dispoziție pentru a-l pune pe tînr de acord cu timpul său sînt, de sigur, mult mai diverse și comportă analize psihologice, sociologice mult mai complexe decît cele încercate în articolul de față. Se naște însă întrebarea: ce trebuie să facem ca concluziile noastre să pornească din la o cunoaștere cît mai amănunțită a tînrului? Sînt în mod teoretic cunoscute să fie un tînr model. Și tot cum ar putea să devină și un om model. Îi știm însă de-a lungul pe tînrul de 17-18 sau 25 ani care trăiește alături de noi și-l întîlnim la fiecare pas? Cine e? ce vrea? cît vrea? ce iubeste? Care sînt aspirațiile lui cele mai intime? etc. etc. Întrebări la căror răspuns cere o anchetă socială care să studieze cît mai profund psihologia tînrului nostru și care să pună de acord concluziile ei cu mijloacele multiple aflate la dispoziția tînrului în statul nostru socialist.

Timp și contrast

Conferențiarul, cel ce vine în fața unui auditoriu tînr pentru a prezenta o carte, sau pentru organizarea unui simpoziu, este solicitat mai întîi să facă o mătură de credință: respectul, atașamentul său total afectiv și intelectual față de tema în dezbatere. În plus, a comunica înseamnă a avea erudiția problemei. Nu pentru a face erudiție, ci pentru a fi simplu, clar, inteligent; pentru a crea acea stare de spirit capabilă să trezească inteligența, fantezia, dorința de a urma, de a egala, ambția de a depăși, de a ne depăși.

Căile și posibilitățile care ne stau la dispoziție pentru a-l pune pe tînr de acord cu timpul său sînt, de sigur, mult mai diverse și comportă analize psihologice, sociologice mult mai complexe decît cele încercate în articolul de față. Se naște însă întrebarea: ce trebuie să facem ca concluziile noastre să pornească din la o cunoaștere cît mai amănunțită a tînrului? Sînt în mod teoretic cunoscute să fie un tînr model. Și tot cum ar putea să devină și un om model. Îi știm însă de-a lungul pe tînrul de 17-18 sau 25 ani care trăiește alături de noi și-l întîlnim la fiecare pas? Cine e? ce vrea? cît vrea? ce iubeste? Care sînt aspirațiile lui cele mai intime? etc. etc. Întrebări la căror răspuns cere o anchetă socială care să studieze cît mai profund psihologia tînrului nostru și care să pună de acord concluziile ei cu mijloacele multiple aflate la dispoziția tînrului în statul nostru socialist.

Conferențiarul, cel ce vine în fața unui auditoriu tînr pentru a prezenta o carte, sau pentru organizarea unui simpoziu, este solicitat mai întîi să facă o mătură de credință: respectul, atașamentul său total afectiv și intelectual față de tema în dezbatere. În plus, a comunica înseamnă a avea erudiția problemei. Nu pentru a face erudiție, ci pentru a fi simplu, clar, inteligent; pentru a crea acea stare de spirit capabilă să trezească inteligența, fantezia, dorința de a urma, de a egala, ambția de a depăși, de a ne depăși.

Căile și posibilitățile care ne stau la dispoziție pentru a-l pune pe tînr de acord cu timpul său sînt, de sigur, mult mai diverse și comportă analize psihologice, sociologice mult mai complexe decît cele încercate în articolul de față. Se naște însă întrebarea: ce trebuie să facem ca concluziile noastre să pornească din la o cunoaștere cît mai amănunțită a tînrului? Sînt în mod teoretic cunoscute să fie un tînr model. Și tot cum ar putea să devină și un om model. Îi știm însă de-a lungul pe tînrul de 17-18 sau 25 ani care trăiește alături de noi și-l întîlnim la fiecare pas? Cine e? ce vrea? cît vrea? ce iubeste? Care sînt aspirațiile lui cele mai intime? etc. etc. Întrebări la căror răspuns cere o anchetă socială care să studieze cît mai profund psihologia tînrului nostru și care să pună de acord concluziile ei cu mijloacele multiple aflate la dispoziția tînrului în statul nostru socialist.

ACTUALITATEA

FILME DESTINATE TINERILOR FAMILII

PITEȘTI (de la corespondenții noștri)
Pe ecranele cinematografulor din regiunea Argeș, (Pitești, Curtea de Argeș, Drăgășani, Slatina, Rm. Vilcea) pot fi vizionate în aceste zile, în cadrul unor activități culturale-educative, un număr de filme axate pe teme întîriri relațiilor familiale. Dintre acestea amintim: Maria, Vol fi mamă, Femeile, Căltătorul cu bașaj etc.
Inițiativa aparține comitetului regional al femeilor în colaborare cu întreprinderile cinematografice regionale.

IN AVANTAJUL CONDUCĂTORILOR AUTO

Obșnuitele borse din beton de pe marginea drumului național 7 (Cotești-deal-Pitești) vor fi înlocuite cu stilpi de dirijare din material plastic. Aceștia prezintă două mari avantaje: lovitura lor nu produce nici o stricăciune autovehiculului, iar pe timp de vizibilitate redusă, gatorii fosforescenți lor, sînt indicatori prețioși. În acest an vor fi „plantați” peste 5500 asemenea stilpi.

DESCOPERIREA UNUI TEZAU MONETAR

ORADEA (prin telefon). Săpăturile de fundație la un imobil de pe strada Libertății din Oradea au constituit prilejul descoperirii unui tezaur monetar format din 48 de talereți din argint. Descoperiții sînt elevii Anton Bodo și Eugen Sandor de la liceul nr. 4 din localitate care fără să știe le-au prestat de la Muzeul regional Crișana. Specialiștii de aici au stabilit că monedele respective au fost emise între anii 1756-1831 de Maria Tereza și împăratul Francisc I al Austriei.

SPORT

Vineri începe în sala Gulești din Capitală competiția internațională feminină de volei pentru „Cupa 16 Februarie”. În primul meci la ora 17, Rapid va întîlni formația iugoslavă Spartak Subotica după care va avea loc meciul Penicilina last—Seleționa feroviară a Cehoslovaciei.

Competitionul republican masculin de baschet se va reînnoi sîmbătă și duminică cu deșturarea jocurilor primei etape a returului.

Sala sporturilor de la Floreasca va găzdui vineri de la ora 18 un interesant cupaj handbalistic internațional. În primul meci echipa feminină a orașului București (tineret) va primi pe pielea echipei orașului Zagreb. În continuare, se va disputa meciul masculin București (tineret)—Sarațeco. Recanșă acestor întîlniri va avea loc duminică dimineața de la ora 9,45 în sala Floreasca, după care, de la ora 12 se va disputa meciul internațional masculin Dinamo București — Guardia Włbrzeze (R. P. Polonă) din cadrul „Cupei campionilor europeni” la handbal. Returul acestui joc este programat duminică 19 februarie la Gdansk.

Competitiona internațională de schi pentru trofeul „Țărilor alpine”, la care participă peste 50 de sportivi din 6 țări, a început la Badgastein cu desfășurarea probei de slalom special. Victoria a revenit austriacului Herbert Huber.

Pe stadionul Național din Cairo, în prezența a peste 25000 de spectatori, s-a disputat meciul internațional de fotbal dintre reprezentativa R.A.U. și echipa maghiară Ferencvaros-Budapesta. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 2-1 (1-1).

În cadrul unei conferințe de presă care a avut loc la Houston, campionul mondial de box la categoria „greu”, Cassius Clay a anunțat că vitorul său adversar va fi Zora Foley. „Meciul urmează să aibă loc la Detroit sau New York” a spus Clay. De asemenea, intenționează să-l întîlnească în acest an și pe Thad Spencer a continuat Clay. Referindu-se la meciul cîștigat la puncte în fața lui Terrell, campionul mondial a declarat: „Terrell a fost foarte curajos. Numai curajul său exemplar i-a permis să nu abandoneze”.

(Agerpres)

ORIZONT '67

„Orașul de la Dunăre”

Galățul — orașul-port la Dunăre, al cărui istoric se evidențiază cu mai multă amănunțime în jurul anului 1450, a cunoscut în ultimul timp transformări neobișnuite. Tiglina I, Tiglina II. Două nume care îți spun de la prima rostire că e vorba de Galati, au dat, pe drept cuvînt, o nouă față orașului. De curînd, celor două denumiri li s-a adăugat încă una — Tiglina III. În acest nou cartier, la hotarul dintre doi ani (1966-1967), s-a dat în folosință un bloc — A4. Evenimentul ar fi trecut poate neobservat, dacă n-ar fi marcat un succes de seamă al constructorilor de locuințe din cadrul întreprinderii 7 construcții montaje: predarea în cheie a cel de al 11.000-lea apartament.

Situate în vecinătatea ansamblului de construcții din centrul orașului, cu o frumoasă perspectivă la Dunăre, alte 1100 apartamente înclînă prin arhitectonica și coloritul lor, atît pe vizitator cît și pe localnici. Este cartierul Mazepa.

Ce ne oferă din acest punct de vedere anul 1967? Ce obiective sînt în construcție, în organizare de șantier sau chiar pe planșetele proiectanților?

La aceste întrebări am primit deunăzi un amplu răspuns de la tovarșul ION ZISU, director al Băncii de investiții.

VASILE MOINEAGU corespondentul „Ștefii tineretului” pentru regiunea Galati

Asadar, este vorba de un mare volum de investiții. Galățul anului 1967 va fi, neîndoiel, mai frumos decît cel din 1966. În acest scop sînt mobilizate eforturile tuturor celor chemați să l-dea sporul de trînciție și de frumusețe necesar.

Galățul anului 1967 va fi, neîndoiel, mai frumos decît cel din 1966. În acest scop sînt mobilizate eforturile tuturor celor chemați să l-dea sporul de trînciție și de frumusețe necesar.

Galățul anului 1967 va fi, neîndoiel, mai frumos decît cel din 1966. În acest scop sînt mobilizate eforturile tuturor celor chemați să l-dea sporul de trînciție și de frumusețe necesar.

Galățul anului 1967 va fi, neîndoiel, mai frumos decît cel din 1966. În acest scop sînt mobilizate eforturile tuturor celor chemați să l-dea sporul de trînciție și de frumusețe necesar.

Galățul anului 1967 va fi, neîndoiel, mai frumos decît cel din 1966. În acest scop sînt mobilizate eforturile tuturor celor chemați să l-dea sporul de trînciție și de frumusețe necesar.

Galățul anului 1967 va fi, neîndoiel, mai frumos decît cel din 1966. În acest scop sînt mobilizate eforturile tuturor celor chemați să l-dea sporul de trînciție și de frumusețe necesar.

Galățul anului 1967 va fi, neîndoiel, mai frumos decît cel din 1966. În acest scop sînt mobilizate eforturile tuturor celor chemați să l-dea sporul de trînciție și de frumusețe necesar.

Galățul anului 1967 va fi, neîndoiel, mai frumos decît cel din 1966. În acest scop sînt mobilizate eforturile tuturor celor chemați să l-dea sporul de trînciție și de frumusețe necesar.

Galățul anului 1967 va fi, neîndoiel, mai frumos decît cel din 1966. În acest scop sînt mobilizate eforturile tuturor celor chemați să l-dea sporul de trînciție și de frumusețe necesar.

18,25: Studioul pionierilor;
19,00: Telejurnalul de seară;
19,20: „Mult e dulce și frumosă.” — emisiune de limbă română contemporană. Participă: acad. prof. Iorgu Iordan;
19,30: Cîntece de dragoste și jocuri populare; 20,00: Din culisele muzicii ușoare. Emisiunea de Elly Roman; 20,40: Cin-tă Elena Cernel; 21,00: Film artistic: „Viscolul”; 22,30: Te-lejurnalul de noapte.

JOI 9 FEBRUARIE 1967

18,00: Pentru copii: În loc de cinema: „Wilhelm Tell”

Imobila conducere a șantierului unei fabrici de mobilă

(Urmare din pag. 1)
gheat, unde încurmările sînt necesare în fiecare moment n-ar trebui să fie numită astfel.
Le adresăm, asadar, întrebările pe care am fi dorit să le punem atunci sperînd că cei în drept își vor face vreme să ne răspundă.

— Ce trebuie poate fi mai importantă și mai urgentă decît organizarea producției la fiecare loc de muncă, decît recuperarea celor 5 milioane lei cu care ICM nr. 4 Iași, ca antreprenor general, a rămas în restanță în 1966 și la care șantierul fabricii de mobilă din Vaslui a contribuit, decît ridicarea productivității muncii, eliminarea pierderilor înregistrate la pretul de cost?

Continuîndu-și neglijențele și dezinteresul față de argințarea muncii pe șantier, cum se vor evita excecțiile de slabă calitate și suprapunerile de lucrări, destul de multe ca număr în anul precedent?

Cum se va asigura, în sfîrșit, forța de muncă și stabilitatea acesteia pe șantier?

La întrebările acestea s-a mai răspuns de altfel în nemurătoare rînduri cu destul protocol, cu critică și autocritică revărsată zgomotoasă și din belșug ca apa pe o manta de ploaie; s-au luat și angajamente furtunoase. Vrem prin urmare răspunsuri concrete, fapte, adică material pentru reportajul entuziast pe care, pornind spre acest șantier, am dorit să-l scriem și la care imobilitatea conducerii șantierului ne-a forțat cu brutalitate să renunțăm. Încă ceva. Pentru că la ultima întrebare s-ar putea să se reflecte cu superficialitate, cum s-a întîmplat acum, și să se înghebe un răspuns în pripă relevînd în cele ce urmează câteva aspecte și discuții purtate cu tinerii de pe șantier.

Acel tineri minunați și masiniile lor înghețate.
Unde ne-am întîlnit interlocutorii? Unde atundeau, pe o așa vreme, cu o așa orga-

stalațiile necesare sînt făcute.

Am văzut la atelierul de reparații cu ochii noștri caloriferele în stare de funcționare. Ce se întîmplă însă? Din cele două rezervoare ale stației de termoficare funcționează numai unul. Celălalt, deși bine pus la punct, așteaptă de mai bine de două luni autorizația de funcționare, o hirtie așadar care intrînză și seosească. Și, fără autorizație, e rece deși ar putea să fie cald. Curios e însă că situația îl încalzește pe șeful stației de termoficare, Ștefan Alexă, care s-a rdat oarecum îngrijorat la gîndul că ar putea fi tulburat de funcționarea celui de al doilea cazan. Îl lasă rece și pe maestrul Cazacu, șeful mecanic care se ocupă cu organizarea și reparațiile și pe tovarășul Adam de la SUT căruia parcă i-a „înghețat” cerneala în stilou și nu mai semnează autorizația. Ori, cum vîna și pasată de la unul la altul și dacă te lei după fir nu poți demonstra decît că pămîntu-i rotund.

RĂZBOI ȘI PACE — film pentru ecran panoramic — (seria I)

rulează la Patris (orele 9; 12; 15; 18; 20,30).

UN MARȚOR ÎN ORAS rulează la Republica (orele 8,45; 10,45; 12,45; 14,45; 16,45; 19; 21,15).

ZORBA GRECUL ora 21; București (orele 9; 11,15; 13,30; 15,30; 18,45; 21); Feroviar (orele 8,30; 12,15; 16,15; 20; Modern (orele 9; 12,45; 16,30; 20,15).

CERUL ȘI IADUL rulează la Capitala (orele 8,30; 10,45; 12,15; 18,15; 20,45); Excelsior (orele 9,45; 12,15; 15; 17,30; 20).

NU SÎNT DEMN DE TINER rulează la Luceafărul (orele 8,30; 11,30; 16); Tomis (orele 9; 11,30; 14; 16,30); Festival (orele 9,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21); Gloria (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,15).

NIMENI NU VOIA SĂ MOARĂ rulează la Luceafărul (orele 18,30; 21).

DIMINEȚELE UNUI BAIAT CUMINTE rulează la Tomis (orele 18,45; 20,45); Drumul Sării (orele 15,30; 18; 20,30).

Lucru, de altfel, banal și arhicunoscut. Cerc vicios fără capăt, rotund.

Realitatea e că, într-un procent îngrijorător, munca pe șantierul Fabricii de mobilă din Vaslui nu e organizată așa cum se cuvine în toate compartimentele ei. Se așteaptă, desigur, acel vitor timp „favorabil”. Dar chiar această așteptare e dezorganizată și e în insuportabilă, trezind mulțor gîndul de a pleca în altă parte. Un număr de aproape 27 de tineri pe care i-am întîlnit la dormitoarele din oraș și cu ocazia dezbaterii cifrelor de plan ne-au spus că au fost deja această intenție. Cine va răspunde de plecarea lor? Desigur și ei dar numai ei în nici într-un caz. Doar n-au învîțat de la pășiri să se mute de pe un șantier pe altul. Să sperăm însă că înțelegerea și sentimentul lor de constructori, mijzul acela inalterabil al profesiei îndrăgite se va manifesta mai fructuos decît cel al conducerii.

CINEMATOGRAFE

IN GENUNCHI MĂ ÎNTORC LA TINE; CĂSĂTORIE DE FORMĂ rulează la Lumina (orele 9,30; 15,30; 19,30); Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

MINUNATA ANGELICA — cinemascop — rulează la Munca (orele 16; 18; 20).

FANFAN LA TULIPE rulează la Union (orele 14; 16; 18,15; 20,30).

ALSTAFF rulează la Dolina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30); Dimineața începînd de la ora 9 program pentru copii).

SITURMI ȘI IMAGINI. POVERTE PE UN METRU PĂTRAT. ZECE MINUTE ÎN LUMEA FLUTURILOR. ORIZONT ȘTIINȚIFIC NR. 9. ROMANȚE ASPRE rulează la Timpuș Noi (orele 9-21 în continuare).

ZORBA GRECUL rulează la Gulești (orele 15; 18; 20,45); Flacăra (orele 15; 17,45; 20,30).

INDRĂZNETUL PARDAILAN — cinemascop — rulează la Dacia (orele 8,30; 13,15 în continuare; 16,45; 18,15; 20,45).

RIDEU CU STAN ȘI BRAN rulează la Buzesti (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30).

MOS GERILĂ rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).

WINNETOU — cinemascop — (ambule serif) rulează la Crîngăși (orele 15,30; 19).

CARTEA DE LA SAN MICHELE rulează la Grivița (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30); Volga (orele 9; 11,45; 15,15; 18; 20,45).

COMPLITUL AMBASADORILOR rulează la Bucgei (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Rahova (orele 15,30; 18; 20,30).

PRIMUM AN DE CASNICIE rulează la Arta (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30); Miștriu (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15).

SAMBA rulează la Unirea (orele 15,30; 18; 20,30).

DOMNUL rulează la Cotroceni (orele 15,15; 18; 20,15).

EL GRECO — cinemascop — rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30); Lira (orele 15,30; 18; 20,30).

MONDO CANE — ambele serii rulează la Victoria (orele 10; 13,30; 17; 20,30); Aurora (orele 9; 12,30; 16; 19,30); Floreasca (orele 9; 12,30; 16,30; 20).

Se impune un specific la liceul seral

(Urmare din pag. 1)

Așa se face că predau matematica ingineri fără experiență didactică, care chiar dacă cunosc materia, se „întîlțiază” abia acum în tainele pedagogiei. Din 27 profesori care semnează conșciența la liceul seral numai 10 sînt cadre ale școlii. Această stare de lucruri se repetă negativ asupra procesului de învățămînt. Ne-o dovedește chiar și numai faptul că elevii care din clasa a VIII-a au avut la matematică și chimie aceiași profesori s-au prezentat la bacalaureat sensibil mai bine pregătiti.

La istorie, clasele a IX și a X-a (de 12 ani) au o oră pe săptămînă și cu toate acestea se lucrează după programele și manualele de la cursurile de zi (2 ore săptămînal). Numărul total de ore, la seral, diferă: există un minus de 20-24 față de programa cursurilor de zi. Nu se știe cum trebuie procedat cu materia necursivă, care lecții urmează a fi contopite, care dintre ele omise. Recapitularea parțială și finală la aceste clase nu se poate efectua, e compromisă, din lipsă de timp. Comasarea repetată a materiilor din două ore ridică chestiuni de metodică — lecția devine încărcată, suprasaturată de material factual, greu asimilabil — mai ales pentru cadrele tinere, cu mai puțină experiență. Se impune, la început de an, elaborarea unor instrucțiuni speciale care să definească unitar rezolvarea acestor neconcordanțe, pentru a înlătura arbitrarul în presederea și restructurarea materiei. Pentru îmbunătățirea procesului de învățămînt, se impune cu necesitate alcătuirea de către oameni competenți, cunoscători ai practicii școlii serale, a unor programe și manuale adecvate specificului și structurii acestor forme de învățămînt, care să usureze deopritiv efortul profesorului și ale elevului.

Creșterea în volum și profunzimea cercetărilor științifice, lărgirea și îmbogățirea tuturor ramurilor de activitate umană, aduc an de an, în cadrul tuturor obiectelor de învățămînt, materialul căruia practica producției și actualitatea îi conferă o pondere deosebită. Capitele noi se formează sub ochii noștri în fizică, chimie, matematică, istorie etc., care se adaugă programelor de studiu. Raportată la timpul limitat al școlării, pentru a nu deveni un balast, această extindere reclamă o echilibrare prin preluarea selectivă a materiei, înfăptuirea sau reducerea părților din program ce cuprind piese vechi, nesemnificative, de valoare istorică sau informativă, prin adaptarea programelor la timpul și condițiile noastre de studiu.

Progresul tehnic a creat numeroase posibilități pentru modernizarea predării, pentru a ilustra multilateral, intuitiv procesul și legea din fizică, chimie, științele naturii, aspecte din viața socială sau istoria artelor. Un diafilm sau film care să înmănușeze un capitol sau mai multe — din program și după program — în ceea ce au specific, esențial și permanent, să ilustreze părți ale materiei în coordonatele lor sintetice, ar permite să se rezolve atractiv și cu succes o problemă dificilă a pedagogiei: recapitularea.

O deficiență ce persistă în practica multor cadre didactice, de toate specialitățile și care dăunează asimilării conștințelor, constă în lipsa de sistematizare a materialului și în repartiția defectuoasă a timpului pe verigele lecției, care duc totdeauna la omiterea momentului fixării conștințelor. Comunicarea materialului în extenso, rezumarea manualului, cu toate amănunțimile, fără a ține seama de importanța și utilitatea procedurii încercărilor — are drept efect extinderea excesivă a expunerii, epuizarea timpului orei și, respectiv, imposibilitatea de a efectua fixarea. La seral, unde elevii muncitori au la dispoziție un timp de studiu redus, această deficiență se resimte și mai mult. Ea denotă lipsă de grijă și preocupare a cadrelor pentru ridicarea calificării lor, și, în același timp, dezvăluie lacune în munca de îndrumare și control pe linie profesională.

În actuala formă de organizare a activității aparatului de îndrumare și control în învățămînt este puțin eficientă. Oricare ar fi schema de organizare, cadrele din control, cred eu e nevoie să fie scrutate după criterii unice și pregătirii profesionale și pedagogice, să aibă în evidență cît puțin cadrele din învățămîntului mediu — și neapărat cel seral — să le îndrume, să le ajute, să urmărească cu grijă creșterea lor profesională. Să se elaboreze în mod obligatoriu un plan de muncă de teren pentru personalul din îndrumare și control, ca să nu înnece orice muncă și circumscrie, să știe mormanul direcțiilor, ordinelor, tabelelor, scripetelor, rubricilor și altor hirtii de biro.

GOLGOTA — cinemascop — rulează la Moșilor (orele 15,30; 18; 20,30).

MAICA IOANA A INGERILOR rulează la Cotroceni (orele 15,15; 18; 20,45).

BALADA DIN HERVORSK — cinemascop — rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30).

TUNELUL — cinemascop — rulează la Colentina (orele 15,30; 17,45; 20; duminică ora 10).

LUMEA MINUNATA A FRATELOR GRIMM — cinemascop — rulează la Melodia (orele 10; 12,45; 15,45; 18,30; 21); Flămura (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30).

SANJURO — cinemascop — rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20,15).

ACEI OAMENI MINUNATI IN MASINILE LOR ZBURATOARE — cinemascop — rulează la Clubul Uzinelor Republica, simbătă și duminică (ore

